

Ne hagyj el engem,
Uram, én Istenem,
ne távozzál el tőlem!

Zsolt 38,22

A palóc örökség átadása a jövő reménye

28. alkalommal gyűltek össze a palócock Balassagyarmaton, hogy Szent Anna-búcsút tartanak. A háromnapos fesztivál utolsó napján, július 30-án délelőtt az eső ellenére rengetegen gyülekeztek a Szent-háromság-plébániatemplom előtt, ahonnan a búcsújáró népviseltes menet indult. A Palóc Ligetben a szabadtéri színpadnál Beer Miklós, nyugalmazott váci megyéspüspök mutatott be koncelebrált szentmisét.

A Palóc Hagyományeltető Napok, a Palóc Búcsú és Folkfesztivál az elmúlt években többnapos rendezvényt nőtte ki magát, melynek csúcspontja a palócock szeretett patrónjának, Szent Annának, Szűz Mária édesanyjának ünnepé. A rengeteg népművészeti és népzenei programot felvonultató rendezvény sorozat keretében már szombaton este készültek Szent Anna ünnepére: a Palóc Múzeum kertjében álló kis kápolnánál imádkoztak nemzetünk megmaradásáért, gyermekáldásért és a családokért. A palócocknak nagyon fontos az összetartás, a hagyományai őrzése. A fesztiválra Palóccország minden régiójából, így Dél-Szlovákiából is érkeztek.

Vasárnap 9 órától gyülekeztek a Szent-háromság-tempalom előtti utcában gyönyörű, változatos népviselésbe öltözve gyerekek, fiatalok, felnőttek és idősebbek, nem kevesebben az érdeklődők, aik ámulattal fényképezték őket. A menet elején cserháthalápiak sorakoztak a felvirágzott körmeneti feszülettel és mindenféle díszes zászlóval.

(Folytatás a 3. oldalon)

Fotó: Lambert Attila

Van örök értéket hordozó, biztos jövő

A Pázmány BTK diplomaátadója
a Szent István-bazilikában

Különleges helyszínen, az Isten közelége hívő, a magyar kezstény kultúrát reprezentáló, gyönyörű budapesti Szent István-bazilikában vehette át diplomáját a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészett- és Társadalomtudományi Karának (PPKE BTK) 681 végzős hallgatója július 25-én, kedden.

Az ünnepen jelen voltak a kar vezetői: Birher Nándor Máté, a PPKE BTK dékánja; Nemesi Attila László tanulmányi dékánhelyettes; Kőszeghy Miklós tudományos és kutatási dékánhelyettes; Major Balázs külgyi és társadalalmi kapcsolatokért felelős dékánhelyettes; Kozma Gábor lelkiségi ügyekért felelős dékánhelyettes, valamint Góth Júlia, az Információs Technológiai és Bionikai Kar dékánhe-

lyettese; Gájer László, a Hittudományi Kar (HTK) II. sz. Kereszteny Bölcsleti Tanzsének vezetője; Alessandro Caprioli egyetemi lelkész; Bernát Barnabás, a Hallgatói Önkormányzat elnöke és Koltay Anna, az Alumni Tanács tagja, a közszolgálati médiából ismert szerkesztő-riporter.

(Folytatás a 5. oldalon)

Megjelent!

Az Új Ember 2024-es
Kalendárium
megvásárolható
az Új Ember
könyvesboltban
és a webbolton
keresztül

ISSN 0133-1205

9 770133120548

Sebzettségünk és boldogságunk forrása

Bizony, a közösség tövis és rózsa. Az áldozat, a fájdalom és a virágba borulás öröme egyazon től fakad. „A szeretet fájhát.” (Tilmann Beller) Miért van ez így? Az ember társas lény, azaz létszükséglete a másokhoz tartozás. Olyan ez, mint a levegő, nélküle nem tudunk elni.

Hurrá, akkor ez itt a földre szállt menny! Hiszen szinte számolatlanul tárulsulhatunk rengeteg emberhez! Egy falunyi lakó él a házunkban, és szinte sehol nem vagyunk egyedül. Együtt utazunk,

dolgozunk, tanulunk, szórakozunk. A templomban időnként még egymás kezét is megfogjuk. Tömegtársadalomban élünk. És éppen ez a legnagyobb veszély, mert azt hisszük, hogy a sok ember egyszersem közössége is. Azaz szeretnénk azt hinni. Csakhogy a tapasztalat hamar kijózanít. „Valami nincs sehol!” (Váci Mihály) „A világban nagyobb az éhség a szeretetre és az elfogadásra, mint a ke Neyérre.” (Teréz anya)

(Folytatás a 11. oldalon)

Az út áldozatot igényel, önmagunk feláldozását

A Lisszabonba bicikliző zarándokokkal beszélgettünk

Épp július 25-én, Szent Jakab ünnepén érkezett meg a szent kegyhelyére, Santiago de Compostelába a Pannonhalmáról Lisszabonba, az ifjúsági világtalálkozóra bicikliző csapat. Knáb Andrással, Nádudvary Csongorral, Szép Leventével a pihenőnapjukon, 26-án tudtunk beszélgetni telefonon az egy hónapja tartó útjuk tapasztalatairól és arról, hogyan élték meg az El Caminót biciklis zarándoklatuk részeként.

Már a háromévrelik letekert kilométer környékén járnak a biciklis zarándokok, akik emberpróbával teljesítményüket nemcsak a maguk fejlődéséért és a napról napra változó imaszánkokért vállalják, hanem azért is, hogy a Bethesda Gyermekkórház számára adományt gyűjtsenek.

Nádudvary Csongor elmondta, az elmúlt hétegyfajta zarándoklat volt a zarándoklatban. Július 18-án indulnak az El Caminóra, de ekkor még nem tudatosult bennük, hogy éppen

Szent Jakab ünnepén érkeznek az apostol sírjához. „A gondviselés keze volt abban, hogy így alakult. Az elmúlt harminc nap tele volt találkozásokkal, amikben szintén a Jóisten keze művét láttuk. Az egyik szállásunkon három magyar fiatalkoztunk, aik az El Caminón gyalog mennek végig. Kiderült, hogy a testvérbárból a báty pécsi, mint ahogyan én is, és Áron, az autós kisérőnk is ismeri őt. Ráadásul az édesapám tanította a fiút, de a lánytestvére is az ismerőöm volt a gimnáziumból. Ezer szálat fejtettünk fel beszélgetésünk során itt, Európa nyugati végén.”

(Folytatás a 9. oldalon)

A szemlélődő szerzetesek az Egyház missziójáért

Április 26-án délelőtt általános kihallgatást tartott a Szentatyja a Szent Péter téren. Folytatta az evangelizáció iránti szenvédélyről, a hívők apostoli buzgóságáról szóló a katekízissorozatát. Olasz nyelvű beszédenek téma-ja a monasztikus szerzetesek tanúságétele, közbenjáró imájuk ereje volt. Külön kiemelte Nareki Szent Gergely örmény szerzetes életpéldáját. Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását közöltük.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

Folytatjuk az apostoli buzgóság tanúiról szóló katekéziseinket. Szent Pállyal kezdtük, legutóbb pedig a vértanúkra tekintettünk, akik életükkel hirdetik Jézust, egészen odáig, hogy életüket adják érte és az evangéliumért.

De van egy másik nagy tanúságétel is, mely végigvonal a hit történelmén: a monasztikus szerzetesöknek és szerzeteseknek, azoknak a nővéreinknek és testvéreinknek a tanúságétele, akik lemondanak önmagukról, lemondanak a világról, hogy kövessék Jézust a szegénység, a tiszta-ság és az engedelmesség útján, és közbenjárjanak mindenkiért. Életük önmagáért beszél, mégis feltehetjük a kérdést: hogyan segíthetik a kolostorokban élő emberek az evangélium hirdetését? Nem tennének-e jobban, ha energiákat a misszióba fektetnék? Tehát ha kimennének a kolostorból, és a kolostoron kívül hirdetnék az evangéliumot?

Valójában a szerzetesek az igehirdetés dobogó szívét je-lentik, imájuk oxigen Krisz-

tus testének összes tagja számára, imájuk az a láthatatlan erő, amely fenntartja a miszsiót. Nem véletlen, hogy a missziók védőszentje egy monasztikus szerzetesnő, a Gyermek Jézusról nevezett Szent Teréz. Hallgassuk meg, hogyan fedezte fel hivatását! Ezt írja: „Megértettem, hogy az Egyháznak van Szíve, s hogy ez a Szív lángol szeretetében. Megértettem, hogy csupán a Szeretet tarthatja mozgásban az Egyház tagjait, hogy ha a Szeretet véletlenül kihalna, az Apostolok nem hirdetnék többé az Evangéliumot, a Mártírok sem akarnák már a vérüköt ontani...“

Ez a szeretet: ez a szeretet a kolostorokban az Egyházért való imádkozásban, az Egy-házért való munkában fejező-dik ki. Ez a mindenki iránti szeretet élteti a szerzetesek életét, ez fejeződik ki közbenjáró imájukban. Ehhez kapcsolódóan Nareki Szent Gergely egyháztanítót szeretném példaként megemlíteni. Ez az örmény szerzetes, aki 1000 körül élt, egy imakönyvet ha-gyott ránk, amelyben az örmény népnek, a keresztenyé-séget elsőként felvett népnek a

A szemlélődő szerzetesek és szerzetesök tehát olyan emberek, akik csendben imádkoznak, csendben dolgoznak az egész Egyházért.

Ez a szeretet: ez a szeretet a kolostorokban az Egyházért való imádkozásban, az Egy-házért való munkában fejező-dik ki. Ez a mindenki iránti szeretet élteti a szerzetesek életét, ez fejeződik ki közbenjáró imájukban. Ehhez kapcsolódóan Nareki Szent Gergely egyháztanítót szeretném példaként megemlíteni. Ez az örmény szerzetes, aki 1000 körül élt, egy imakönyvet ha-gyott ránk, amelyben az örmény népnek, a keresztenyé-séget elsőként felvett népnek a

hite tükröződik. Ez a nép – erősen magához ölelke Krisz-tus kereszti-jét – sokat szenve-dett a történelem során. Szent Gergely szinte egész életét a nareki kolostorban töltötte. Ott megtanult az emberi lélek mélyiségeibe látni, a költészett és imádság egybeolvásztásával pedig az örmény irodalom és lelkiség csúcst jelentette. Ami a legmegdöbbentőbb benne, az éppen az egyetemes szolidaritás, melynek tolmácsolója. A monasztikus szerzetesekre és szerzetesökre az egyetemes szolidaritás jellem-ző: bármilyen történet is a világban, az helyet talál a szívükben, és imádkoznak. A monasztikusok szíve úgy műkö-

dik, mint egy antenna: befog-ja, ami a világban történik, és imádkozik, közbenjár érte. Így élnek egységen az Úrral és mindenkivel.

Nareki Szent Gergely ezt írja: „Ósatyánktól kezdve nemzedéke fogytáig, magamra vállaltam az összes adósságokat“ (Nareki Szent Gergely: A bánat könyve. Beszélgetés a szív mélyéből Istennel. Örmény imádságok, 72. könyörgés, [Kai-rosz, Budapest, 2016, 312]). Ahogy Jézus tette, a szerzetesek is magukra veszik a világ problémáit, nehézségeit, be-tegségeit, annyi minden, és imádkoznak másokért. Ők a nagy evangéliumhirdetők! Miért élnek bezártásban ko-

lostorokban, és mégis miért evangelizálnak? Mert a szerzetesek a szavukkal, példájukkal, közbenjáró imájukkal és minden nap munkájukkal közbenjáró hidat képeznek minden emberét és bűneikért. Könnyeznek, sírnak saját bűneikért – minden nyian bű-nösök vagyunk! –, és sírnak a világ bűneiért is. Imádkoznak és közbenjárnak magasba emelt kezükkel és szívükkel.

Gondolunk egy kicsit Egy-házunknak erre a – ha szabad ezt a szót használnom – „tar-talékára”: ők jelent az igazi erő, ők az igazi erő, amely előreviszi Isten népét, és innen ered az a szokás, hogy a hívők – Isten népének tagjai –, amikor találkoznak egy meg-szentelt személytel, kérlik tőle: „Imádkozz értem, imádkozz értem“, mert tudják, hogy van közbenjáró ima.

Ha lehet, látogassunk el egy-egy kolostorba, mert ott imádkoznak és dolgoznak a szerzetesek. Hasznunkra lesz! Mindegyik kolostor a saját szabályzata szerint működik, de a szerzetesek keze minden elfoglalt: elfoglalja a munka, elfoglalja az ima.

Az Úr adjon nekünk új kolostorokat, adjon nekünk szerzeteseket és szerzetesököt, akitől közbenjárásukkal előreviszik az Egy-házat! Köszönöm!

Fordította:
Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican News

Zuppi bíboros Washingtonban tárgyalt a béke érdekében

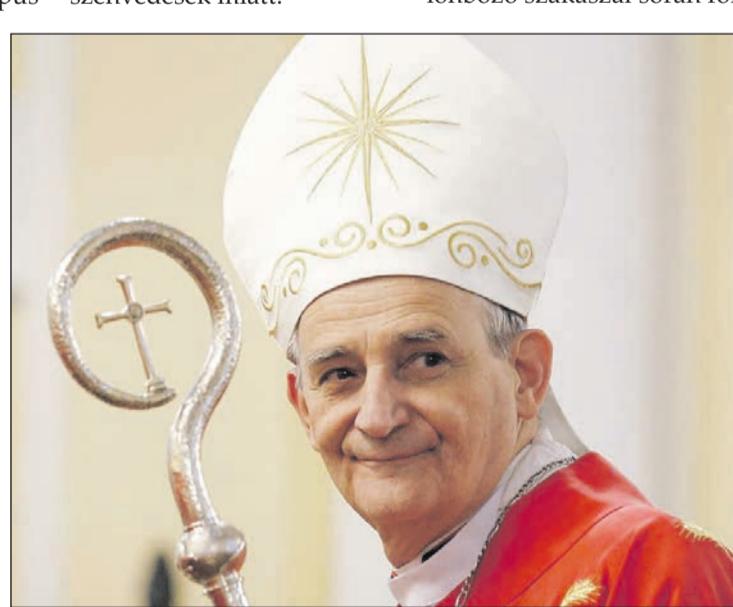
A Szentatyja a fekete-tengeri gabonaszállítás újraindításáért

Július 17. és 19. között Matteo Zuppi bíboros, az Olasz Püspöki Konferencia elnöke a vatikáni államtárkárság egyik tisztselőjének kíséretében, a Szentatyja követeként Washingtonba látogatott, hogy folytassa a rábított küldetést, és ebben a minőségen találkozzon az Egyesült Államok elnökével, Joe Bidennel – július 19-én a Szentszéki Sajtóközpont tájékoztatott a megbeszélésekről.

Július 19-én este, az apostoli nunciaturára való megérkezése után a bíboros megbeszélest folytatott Timothy Broglióval, a USA katolikus püspöki konferenciájának elnökével. Fő téma volt az ukrainai háború és azok a kezdeményezések, amelyeket a Szentszék tesz az áldozatok és a béke érdekében.

Másnap reggel a Rayburn House-ban, az Egyesült Államok Képviseleti hivatalának kongresszusi irodaházában a – Christophe Pierre apostoli nunciussal és Séamus Patrick Horgannel, az apostoli nunciatura tanácsadójával kiegészült – vatikáni küldöttség találkozott az Egyesült Államok kormánya Európai Biztonsági és Együttműködési Bizottságának (Helsinki Bizottság) néhány tagjával, akiknek bemutatták a pápa által rájuk bízott kül-detés jellegét és menetét, és együtt gondolkodtak arról, milyen módokon lehet hatékonnyan tenni ezt a missziót.

A találkozó, amely nem sokkal 17 óra után kezdődött, és több mint egy órán át tartott, nagyon szívélyesen, egymás kölcsönös meghallgatásának légkörében zajlott. A megbeszélés során a vatikáni küldöttséget biztosították arról, hogy készek a humanitárius kezdeményezések támogatására, különösen a gyer-

tatott találkozóiról. A résztvevők elismerésüket fejezték ki a Szentszék erőfeszítéseiért, és hangsúlyozták, hogy mindenkorban felelősséget viselnek a békéért való munkában.

Forrás és fotó: Vatican News
Fordította:
Thullner Zsuzsanna

akik igazságot és igazságszolgáltatást keresnek, és kívánom, hogy a libanoni bonyolult válság az ottani nép történelméhez és értékeihez méltó megoldást találjon. Ne felejtse el, hogy Libanon egyben üzenet is!

Kérlek benneteket, kísérjetek imádságaitokkal portugáliai utamon, mely szerdán kezdődik, az ifjúsági világtalálkozó alkalmából. Számtalan fiatal gyűlik egybe, az összes föld-részről, hogy megtapasztalják az Istennel és a testvérekkel való találkozás örömet, Szűz Mária vezetésével, aki az angyal híradása után „felkelt, és sietve útnak indult“ (Lk 1,39). Órá, a kereszteny út Portugáliaban oly tiszta vezércsillagára bízom az ifjúsági világtalálkozó zarandokait és a világ összes fiatalját.

Most pedig köszöntétek benneteket, rómaiak, Olaszországból és sok más országból érkezett zarandokok. Külön is köszöntöm a bulgáriai Veliko Tarnovo gyermekkórusát és a mexikói fiatalok csoportját; továbbá a biadenei és a caonadai fiatalokat. Üdvözlöm a Szeplőtlen Szűzanya-plébánia fiataljait is!

Mindenkinet szép vasárnapot kívánok. Kérlek benneteket, ne feledezzetek el imádkozni értem! Jó étágyat az ebédhez! Viszontlá-tásra!

Fotó: Vatican News
Fordította: Tózsér Endre SP

A palóc örökség átadása a jövő reménye

(Folytatás az 1. oldalról)

Utánuk a kemenceiek, az asszonyaiak piros ruhákban, rengeteg alsószoknyával, majd a szandaiak szentképeket ábrázoló zászlókkal. Érsekvadkertről, Dejtárról, Őrhalomról, Herencsénéről is érkeztek fiatalokkal, kisgyerekkel gyönyörű népviseletben. A rimói Mária könnyek anyja csoport után asszonyok emelték magasba a Máriaszobrot. A máriás lányokon gyönyörű szép fejfedő volt gyöngyökkel, szalagokkal kirakva. A Szent Mónika közössége „Mária a Szentlélek mátkája” feliratú zászlót vitt. A férfiak fekete ruhában, kócsagtollas kalapban követték őket. A sor vége felé a Szent Anna-szobrot vivő asszonyok és lányok gyülekeztek, utánuk a Rimói rezesbanda a hangszerikkal.

A Szentháromság templom ajtaján harangszóra kivonult a papi menet: akolitusok és papok, a végén Beer Miklós püspök. A rezesbanda Szűz Mária-énekére elindult a tömeg, és az eső is elkezdett csepergni.

A menetben egy férfi kerésszékben vonult. A Palóc liget felé haladva egyre jobban esett már. Vigyáztak a Szent Anna-képre is, el ne ázzon, melyen Joachim és Szent Anna a kis Mária-t nevelik. Az éneklő sokaság a Palóc Múzeum mellé kanyarodott, melynek a kertjében hátul áll a szandai „káponka” teljes virágdíszben, de innen már látthatók a kereszti stációk is.

Turai János kanonok plébániós imádkozott Szent Annához, akinek nevelése által Mária tiszta és ártatlan életet élt. „Fogadd a kereszteny családot különleges oltalmadba és pártfogásodba! Segíts, hogy kereszteinket zúgolódás nélküli hordozzuk, szenvédéseinkben türelmesek legyünk, az élet ezernyi bajában pedig gyermeki engedelmességgel mindenhalálig kitartsunk!” A plébániós Szent Anna anyai oltalma alá ajánlotta a szülőket, gyermeket, nagyszülőket is.

Szép gesztsz volt, hogy valaki az esernyőjét odanyújtotta Beer Miklós püspöknek, hogy ne kis esernyővel menjön: „Cseréjünk!” Nagyon sokan örömmel köszöntötték őt, kölcsonösen integették egymásnak.

A Palóc Színpadnál már rengetegen várták a felvonulókat behúzódva a felállított sátrak alá. Lőrincz Sarolta Aranka Ipolybalogról a színpadon csodálatos hangon többversszakos éneket adott elő Szent Annáról, melyben könyörgött a családért, szülőkért, nagyszülőkért is. A szentmisse zenei szolgálatában közreműködött a balassagyarmati Szent Felicián Kórus Unterwéger J. Zsolt vezénylésével, a Rimói rezesbanda és a történelmi Nógrád vármege hagyományőrök.

Turai János köszöntötte Beer Miklós püspököt, aki „hazajött közénk Palócországból”, a megjelent országgyűlési képviselőt, a polgármestert és a községi mérőszolgákat, és mindenkit, aki az eső ellenére útra keltek, hogy együtt ünnepeljenek velük. Mint mondta, „a hosszú ha-

gyományt nem engedjük elveszni.”

Az egyházközöség nevében Selmecei Zoltán, a világi képviselőtestület elnökhelyettese szólalt fel. „Öröm és szívterítő látni, hogy püspök atyát, aki június elsején ünnepelte 80. születésnapját, ilyen szeretettel köszöntik a palókok és a nem palókok. Püspök atya példát adhat nekünk arról az életigenlésről, amiről ez a mai ünnep is szól. Szent Anna és Joachim példamutató házaspár a mai világunk is. 2021-ben Ferenc pápa az idősek és nagyszülők világnapiájává emelte július napját a gyerek vasárnapját. A Szent Atya mindig azt mondja, az idősek a gyökereink, aikiből érdemes táplálkoznak, meríteni, hiszen ők az élet és az életigenlés kultúráját hordozzák.” Majd hozzátette: ők tanítják meg a fiataloknak, hogy nagyobb öröm adni, mint kapni.

Beer Miklós a szentmisse elején elmondta, hazajött valóban, hiszen húsz éve kaptak meg a váci egyházmegye szolgálatára a megbízást. „Máegyüttes adunk hálát a Jóistennek a palócságért, a gyökerek-

ből szeretnénk reménységet, életnedvet, hitet továbbadni a fiatalainknak, akik éppen most Lisszabonban kezdték a katolikus ifjúsági világtalálkozót, de mindenkoruknak a fiataloknak is, a gyerekeiteknak, unokáitknak, akik akár az Ipolyon innenről vagy túlról lélekbén velünk imádkoznak.”

Mivel a padok nagyon vizesek voltak, és az eső is szemerkélni kezdtett, szentbeszéde előtt a püspök megosztott fiatal papkorából egy helyzetbe illő, bátorító történetet. Szent Péter és Pál ünnepén meg húszéves egyházmegyei szolgálatait, majd ennek vé-

vettek részt Rómában a Szent Péter téri szentmisén, de nagyon esett az eső. Az evangélium után azonban mégis csak le kellett ülniük valahogy. Beer Miklós nem mondta tovább a történetet, annak végét a szentmisse végére hagyta. Ebben aztán kiderült, hogy a ruhákat levéve mennyit nevetek, hisz nem elég, hogy vízesek voltak, de még a fehér alájuk is csupa piros lett.

A püspök a szentbeszédet egy néhány héttel ezelőtti csitári élményével kezdte. Háládó szentmisén köszönte meg húszéves egyházmegyei vadonatúj piros miseruhában

geztével odaszaladt hozzá egy kislány, és azt mondta neki: „Drága atyám!” „Megöltem és megcsókoltam! Olyan nagy örööm, hogy még hallani a palóc kiejtést, drága örökségünket. Ne szegyelljetek! A Jóisten palócként adott nektek életet, itt Palócföldön adott nektek küldetést és hivatást, hogy palóc módon jelezzenek meg a Jóisten szerezetét.” A szentháromságos Isten megmutatta magát Jézus Krisztus személyében, Mária fiában – folytatta homiliáját. – Hittel valljuk azt, hogy a keresztségben az Isten befogad minket az ő szentháromságos életébe. Jézus az apostolainak, és rajtunk keresztül mindenjáunknak mondja: aki engem lát, látja az Atyat. Merjük elhinni, hogy az Úristen ekkorá szerezték fordul felénk! Láthatóan megjelent köztünk az Istennel. Abban a csitári palóc kislányban is. Higgyétek el, hogy általatok látható a Teremtő Isten, találkozhatunk vele!” – buzdította az összegseregeket.

„Palócország nagy ország. Az elmúlt húsz év alatt annyit kedves emléket gyűjtöttetem, megtapasztaltam a hiteteket, Egyházhoz való hűségeteket. Hálát adok a Jóistennek érteket, hiszen fiatal papként is megtapasztaltahamm, hogy a legnehezebb években, az egyházioldzások alatt sem lehetett Palócföldet megfelelmít-

ni. Beírottátok a gyerekeiteket hittanórára, akkor is elmentek templomba, ha az állásotok elvesztésével fenyegettek benneket. Hűségesek voltatok és hűségesek vagytok ma is.”

A nagyszülőkhöz és idősebbekhez fordult annak kapcsán, hogy a mai Szent Anna-ünnep egybeesik a lisszaboni ifjúsági világtalálkozó kezdetével. „Nagyszülők és fiatalok, köszönjétek meg egymást, és fogjátok meg egymás kezét!” A Palócföld drága öröksége a népviselet, a jó ételek, de nem ez a legnagyobb örökség közülük, hanem a hitetek – hangsúlyozta.

Felidézte, hogy a nagymárosi fiatalok, mielőtt a világtalálkozóra indultak volna, odamentek hozzá, hogy szeretnének gyönni. „Köszönjétek meg nagyszülők a gyermeketeket, unokáitokat, akiknek tudtok reménységet adni, a ti hűségettel példát adni, a palóc örökséggel tudtok nekik jövőt ígerni!” – fordult az idősebbekhez.

Azt is elmondta, hogy egy kedves fiatal párral beszélgett, kutatva, hogyan gondolkodnak a jövőjükről. A fiatalember ezt válaszolta: „A felhők fölött minden kék az ég.”

A püspök hozzátette: „Lehetnek nehézségek, váratlan kihívások, de ne féljetek! Jézus velünk marad minden, és számítunk Máriara és az ő szüleineire, Egyházunk szentjeire. Az Úristen nem fedelkezik meg rólunk, jövőt ígér, atyai házat, mennyei otthonat.”

Beszéde végén Mária és Erzsébet találkozását állította középpontba. „Gondolunk az eucharisztikus asszonyra! Ti is krisztushordozó emberként menjetek vissza a közösségeitekbe, hogy reméje legyen ennek a világnak!”

A szentmisse után palóc vendégséget rendeztek a múzeum előterében. Kolbász, tepermérkő és szalonra mellett bőséges kínálat lepte el az asztalokat, mögöttük az aszszonyok népviseletben szívesen megosztották a különleges palóc édességek elkészítésének módját. Kukoricadarabtól készült citromtorta, csipkebogyólekvár kaláccsal, almáspite, túrólepény, fánk, palacsintásztából készült gyönyörű, csillagformájú finomság és megannyi édes és sűtemény várta a látogatókat.

Vámossy Erzsébet
Fotó: Lambert Attila

A BIBLIA ÜZENETE

Az imádság sárat épít

Mt 17,1–9

Jézus színeváltozásának eseményében isteni dicsőségének kinyilatkoztatását ünnepeljük. Felidézzük azt az éjszakát, amikor a Názáreti Jézus maga mellé vett három tanítványt, és felment velük egy magas hegyre, majd ott imádság közben ruhája ragyogni kezdett, és színében elváltozott. Mindez akkor történt, amikor egész éjjel az ószövetség nagy prófétáival, az üdvösségtörténet főszereplőivel beszélgetett, vagyis különös módon tapasztalta meg a velük való találkozást. Ezzel együtt azt is olvashatjuk, hogy Ő „az Atya szeretet Fia”, aki önmagát egészen átadva, virrasztva imádkozott.

Jézus életét ájtárta az Atya iránt megélt bizonalm, és ebbe a kapcsolatba hív be bennünket is: imádkozni tanít, odafordulni az Atya felé, nyugalmat és felüdülést kínál lelkünknek. Bennünket is tanítványoknak, sőt barátoknak nevez, olyanok vagyunk a szemében, mint Péter, Jakab és János. Ma bennünket vesz maga mellé, majd életünk éjszakájában útra kel, és életünk magas hegyeit kívánja beimádkozni, az ismeretlen átvirrasztani. Ami a Tábor-hegyen elkezdődött, az velünk és bennünk folytatódik. Jézus imája, ragyogó ar-

ca bevilágítja mindenkit, ami még ismeretlen előttünk, jelenléte békét sugároz. Ő nem külső fénytel akarja bevilágítani a környéket, hanem belülről ragyogja be a szívünket, és ezt, a ragyogás csodálatos élményét, az imádság békéjét tapasztalja meg a három apostol is. Az imádság sárat épít életünk fölén, közössége hív és védelmet nyújt. Az ima mennyisége helyett, annak mélysége tartja meg a vágyott hajléket, ahol erőt adó forrásra, árnyékot nyújtó otthonra, békét teremtő Lélekre lelünk.

Az imának formáló ereje van, a mi szívünk is csak ezáltal kezdhet átalakulni, az imádság és az abból fakadó tettek tesznek minket egyre hasonlóbbá Krisztushoz. Az ima az Istennel való kapcsolatunk táplálója, az Úrral való legszemélyesebb és legátalakítóbb találkozás. Belső esemény, amelynek az élet jó értelemben vett külső területein is vannak látható, megtapasztalható jelei. Miközben az imádság csendben átalakítja és megújítja a szívünket, életünk új kezdetet vehet, s ekkor Isten külső életterünkben is munkálkodni kezd, társunká lesz az örömen, kitartó barátunkká a küzdelemben.

Serfőző Levente

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (137.)

Ismeretes, és már többször volt szó róla: a bizánci Egyház különös gondot fordít arra, hogy megáldja és megszentelje a szolgálatunkra álló dolgokat. Ez fokozottan érvényes a templomi használatra szánt liturgikus eszközökre. Ezért szerkönyünk tartalmaz egy erre vonatkozó külön szertartást is, amelynek címe: „A templomi szervelvények megáldása – ima a tömjéntartó, füstölő, ampolnák, lándzsa, litiai készülék stb. megáldására.” Maga a szertartás a „szokásos kezdet” után egy zsoltárból, két áldó imából, végül pedig a tényleges megszentelésből áll.

A 25. zsoltárban tisztságáról, illetve a bűntelenségre való törekvéséről tesz tanúságot a zsoltáros – és tesszük ezt vele mi is, az együtt imádkozók. Mindez arra irányul, hogy méltóvá váljunk Istenhez. Ugyanakkor a liturgikus környezet tisztságának és megszentelésének vágya is megjelenik benne: „szeretem a te házad ékeségét és a te dicsőséged lakhelyét” (Zsolt 25,8). Nem nehéz hozzágondolni ehhez a liturgikus eszközöknek, illetve azok tisztságának, megtisztításának igényét.

Az első áldóimádságban a pap az „Uralkodó Üristenürkönök” fordul. Felidézi a teremtett világ eredeti jóságát, valamint azt, hogy „semmit sem kell megvetni”, ami az isteni ige és imádság által megszenteltetik, utalva Szent Pál tanítására: „Istennek minden teremtménye jó, és semmi sem megvetendő, amit hálaadással veszünk magunkhoz, mert az Isten tanítása és az imádság megszenteli” (1Tim 4,4). Íme, itt másrás megjelenik a liturgikus eszközök megáldásának szükségessége! Aztán három kérés köré csoportosul az imádság. Először a pap

ezt kéri az Úrtól: „tekints kegyelmesen reánk, és eme (megnevezendők) templomi szerelvénnyekre és eszközökre, melyeket jámbor híveid a te neved dicsőségére s oltárod szolgálatára szereztek bel!” Másodszor – a bizánci Egyhában megszokott módon – magától az Úrtól kéri a megszenteléstük: „a te méltatlan szolgád jelen imádságára által mennyei szent áldásoddal áldd + meg, tisztítsd meg és szenteld + meg azokat, és nyilvánítsd méltóknak szent oltárod szolgálatára”. Kedves dolog a harmadik rész: „a jósívű fölajánlók áldozatkészséget pedig isteni kegyelmeddel jutalmazz, bűneik bocsánatát s országod örökségét ajándékozván nekik!”

A második áldóimádság a pap békességi áldása és a főhajtásra való felszólítás után következik. Ebben ismét az Üristent szólítja meg az áldozópap, és tőle kéri alázattal: „tekints a mi imádságunkra, és küldd le áldá-

sodat eme templomi szerekre és e szentelvízzel való meghintés által áldd + meg és szenteld + meg azokat, hogy méltókká tétesseken szent oltárod szolgálatára!” Tehát ismét hangsúlyozott szerepet kap, hogy a pap „csak” közreműködik a szent cselekményben, amit maga az Úr végez a liturgikus eszközök megtisztítására.

Az „Ámen” után a pap „szentelvizzel meghinti” az előkészített liturgikus eszközöket: „Megszenteltetnek eme templomi szervelvények a Szentlélek malasztja és e szentelvizzel való meghintés által, az Atyának + és Fiúnak + és Szentléleknek + nevében. Ámen”. Majd a „napi elbocsátás” zárja a szertartást.

Ivancsó István

A hét liturgiája

A év

AUGUSZTUS 6., URUNK SZÍNEVÁLTOZÁSA ÜNNEPE (Évközi 18. vasárnap, Berta) – Dán 7,9–10.13–14 (Ruhája fehér volt, mint a hó.) – 2Pét 1,16–19 (Mi hallottuk az égből jövő szózatot, amikor vele voltunk a szent hegyen.) – Mt 17,1–9. (Jézus elváltozott előttük: arca ragyogni kezdett, mint a nap.) – **Zsolozsma:** II. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 226 – ÉE 681, Ho 226 – ÉE 151, Ho 144 – ÉE 598, Ho 150 – ÉE 200.

AUGUSZTUS 7., HÉTFŐ – Szent II. Szixtusz pápa és társai vöröstanú vagy Szent Kajetán áldozópap emléknapja (Ibolya, Donát) – Szám 11,4b–15 – Mt 14,22–36.

AUGUSZTUS 8., KEDD – Szent Domonkos áldozópap emléknapja (László, Eszmeralda) – Szám 12,1–13 – Mt 15,1–2.10–14.

AUGUSZTUS 9., SZERDA – A KERESZTRŐL NEVEZETT SZENT TERÉZ BENEDIKTA (EDITH STEIN) SZÜZ ÉS VÉRTANÚ,

Klára szűz emléknapja (Zsuzsanna, Tibor) – MTÖrv 4,32–40 – Mt 16,24–28.

AUGUSZTUS 10., CSÜTÖRTÖK – SZENT LÓRINC DIAKÓNUS ÉS VÉRTANÚ ÜNNEPE (Csilla) – 2Kor 9,6–10 – Jn 12,24–26.

AUGUSZTUS 11., PÉNTEK – Szent

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Fogadj el minket Fiaddal!

A Római misékonyva a mise rendjének függelében két kiengesztelődési eucharisztikus imát is tartalmaz. A második szövege most került be a magyar fordításba. Eredetét tekintve mindenkorral a 1974/1975-ös szentévre készült. Harminc év reflexiót követően a latin nyelvű misékonyv 2002-es kiadásában nyerték el végő formájukat.

Mindkettő közérthető nyelven fogalmaz, biblikus utalásokkal él, a kiengesztelődést üdvösségtörténeti eseményként beszéli el. A bűn és kiengesztelődés témája nemcsak a prefaciót, hanem a szöveg valamennyi elemét áthatja.

Amíg az első kiengesztelődési eucharisztikus ima Isten és az ember kapcsolatára fókuszál, addig a másodikban az emberek közötti széthúzás és ellenségeskedés, majd a Szentláromság műveként létrejövő megbékélés, közeledés és párbeszéd kap hangsúlyt. E második prefaciójában gyűlölet és szeretet, bosszú és kegyelem, széthúzás és kölcsönös szeretet kontrasztai öntik szavakba az emberi viszonyok megváltatlanságának fájó tapasztalatát, amin csak a lelkeket magához vonzó Isten kezdeményezéséből vagyunk képesek felülemelkedni.

Megemlékezünk Jézus Krisztusról, aki az Úr nevében jött, és húsvéti misztériumát megünnepelve befogadjuk a kiengesztelődés ajándékát, amit ő az utolsó vacsora estéjén megelőlegezett, majd önmagát a kereszten áldozva szeretetének zálogaként ránk hagyott.

Már Johannes Cassianus is írt erről az igazi esti áldozatról, „melyet Urunk és Megváltónk este osztott ki apostolainak az utolsó vacsorán, midőn az Egyház legszentebb misztériumait rendelte; vagy pedig hogy másnap Ő maga valóságos »esti áldozatként«, vagyis élete végén, kezének felelmezésével az egész világ üdvössége felaldozta magát az Atyának” (*Inst. III. 3.*).

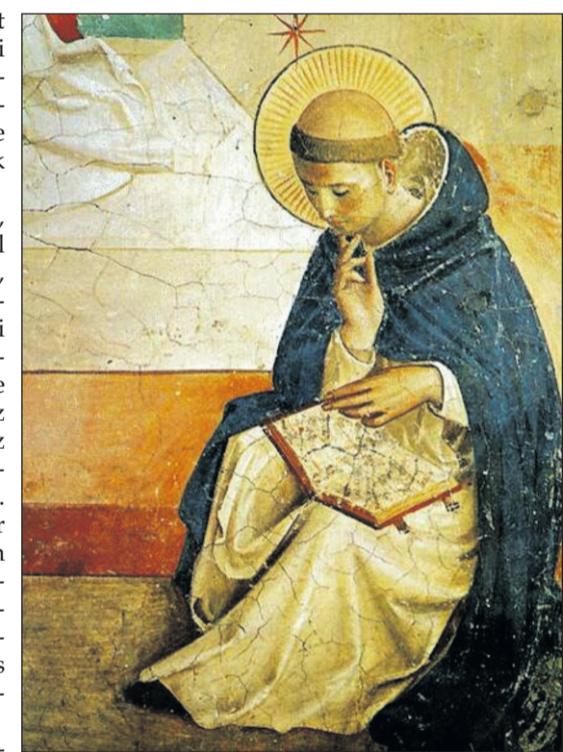
Az ima szövege ezért nemcsak az esti időpontot hangsúlyozza, hanem kéri, hogy az Atya Fiával együtt bennünket is fogadjon el, és az eucharisztikus közösség az ő egyházi testének tagjait is békében egyesítse. Ajánlatos ezért ennek a kánonnak a vétele haborúk, társadalmi vagy helyi konfliktusok idején, nagybőjben vagy gyóntatási napok zárómiséjében.

Gérecz Imre OSB

A HÉT SZENTJE

Szent Domonkos

Augusztus 8.

Tehetős családban született, tanulmányait Palenciában végezte. Diego de Azevedo, aki az osmai kanonokreform követője volt, 1198-ban a székesegyház szolgálatára hívta. Martin Bazán püspök szentelte pappá, és vette fel a szerzetesi fegyelemben élő kanonokok sorába.

Diego, aki Domonkos atyai jó barátja volt, 1202-ben püspök lett Osmában. Négy évvvel később Domonkossal együtt Rómába ment, és azt kérte a pápától, hogy adjon mindenki felhatalmazást a kunok közötti misszionálásra. Ám a pápa nem keletről, a kunokhoz, hanem Dél-Franciaországba küldte őket, ahol ebben az időben a katarok és az albigeniek eretneksgére okozott megosztást az Egyházból. Diego püspök és Domonkos szégyensége, alázata és mély hite sokakra hatott.

Diego 1207-es halála után Domonkos elősör Prouille-be ment, ahol a püspök korábban már elindította a missziót. Az albigen asszonyok leánynevelő központjait ellensúlyozandó katolikus leányokat képző intézményt alapított. A házból hamarosan az első domonkos apácakolostor lett. Domonkos Prouille-ból bejárta a környéket, tanított és predikált.

Azón a területen, ahol működött, 1208-ban kitört az albigeniek elleni háború, amelynek az ország északi és déli része közötti ellenállás is oka volt. A katolikus Simon de Montfort 1213. szeptember 14-én aratott végős győzelmet. Amikor Carcassonne város püspöke egy időre Észak-Franciaországba ment, Domonkos körüljáróként tanított és predikált.

Egyre többen csatlakoztak Domonkos mozgalmahoz. 1215. március 25-én Fulco toulouse-i püspök társaival együtt egyházmegyei predikátoroknak nevezte ki. Domonkos ekkor már az egész világban működő szerzetesrendről álmodott, amely kizárolag az ige hirdetésnek szenteli magát. Felajánlotta magát és a

prédikátorok rendjét, amelyet alapítani készült, a pápa szolgálatára. Az új rend apostoli alapgondolatát szívesen fogadta a pápa, de azt ellenézte, hogy predikálásra külön rendet alapítanak. Domonkos és övéi az ágostonos regalát választották a Szent Romanus-tempalomot, és megkezdték a szerzetesi életet. 1217-ben Domonkos misszióba küldte a testvéreit: négyet Spanyolországba, hetet Párizsba, négyet Prouille-be, a többiek Toulouse-ban maradtak. Domonkos Észak-Itáliába ment, Bolognában és Rómában kívánta terjeszteni a rendet. A nyár folyamán hazalátogatott szülőföldjére, és konventokat alapított Madridban és Segoviában, majd Párizson keresztül visszatért Itáliába. Állandó székhelye Bologna volt. Rómában két kolostort alapított: a San Sistót, a Santa Sabinát pedig ferfíjak számára.

1220-ban és 1221-ben a domonkosok elhatározták, hogy a rend tagjai mint közösség is lemondanak a földbirtokról. Tevékenységük saját templomaikban az ige hirdetés, a liturgia és a lelek gondozása, és ebben nyújtanak segítséget a világi papságnak. Négy provinciát állítottak fel, és az általános káptalant a rend legfelső vezető szervének nyilvánították. Így váltak kolduló renddék. Az volt az általuk bevezetett újdonság, hogy felszentelt papok szerzetesi fogadalmot szerint éltek.

Domonkos, mielőtt meghalt, biztosította övéit, hogy halála után sokkal többet tesz érőt, mint amikor még köztük volt.

L. K.

AUGUSZTUS 10., CSÜTÖRTÖK – SZENT LÓRINC DIAKÓNUS ÉS VÉRTANÚ ÜNNEPE (Csilla) – 2Kor 9,6–10 – Jn 12,24–26.

AUGUSZTUS 11., PÉNTEK – Szent Klára szűz emléknapja (Zsuzsanna, Tibor) – MTÖrv 4,32–40 – Mt 16,24–28.

AUGUSZTUS 12., SZOMBAT – Chantal Szent Johanna Franciska szerzetesnő emléknapja (Klára, Diána) – MTÖrv 6,4–13 – Mt 17,14–20.

AUGUSZTUS 13., ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP (Boldog XI. Ince pápa, Ipoly, Ibolya) – 1Kir 19,9a 11–13a (A hegyen járul az Úr színe elő!) – Róm 9,1–5 (Inkább azt kívánnám, hogy magam legyek átok alatt testvéreimért.) – Mt 14,22–33 (Parancsol meg, hogy a vízen hozzá menjek!) – **Zsolozsma:** III. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 227 – ÉE 588, Ho 227 – ÉE 143, Ho 119 – ÉE 540, Ho 271 – ÉE 360.

Van örök értéket hordozó, biztos jövő

A Pázmány BTK diplomaátadója a Szent István-bazilikában

(Folytatás az 1. oldalról)

A diplomaátadó díszvendége Varga-Bajusz Veronika, a Kulturális és Innovációs Miniszterium (KIM) felsőoktatásért felelős helyettes államtitkára volt. A diplomákat a nap folyamán több turnusban adták át.

A megnyitón, a beszédek előtt Gájer László, a HTK tanárkévezetője hívta közös háladásra, könyörgésre a frissdiplomásokat és családtagjait. Az ünnepi esemény helyszínére utalva hangsúlyozta, hogy minden Istenből indul ki, és öhöz jut el, „az Ő házában megérezhetük az összetartozást, valamint az otthonosságot, amely a katolikus egyetemre, a Pázmányra is jellemző”. Hozzájette: a mostani ünnep megérkezés, az „aratás ideje”, egyben alkalom a háladásra az adott szakterületen megszerzett tudásért, azért, hogy a hallgatók az elmúlt években „a valóságból valamit mélyebben megismerhettek, s ezáltal Istenhez is közelebb kerültek”, hasonlóan ahhoz, ahogyan a régi korok szerzetesei kitartóan, a figyelmük odaszánva tanulmányoztak lelkik olvasmányait (lectio divina), lassan, megfontoltan elmélyülve a tudásban, Istenben.

Gájer László rövid elmelkedése után többek között a tanárokért, a magyar társadalomról, a teremtett világért szóló könyörgések, hálaadások hangzottak el a PPKE BTK különféle szakjait, intézeteket képviselő diákoktól.

A fohászok után Alessandro Caprioli egyetemi lelkész vezetésével a jelenlévők együttesen elmondották a Pázmány-Egyetem imáját.

Birher Nándor Máté, a PPKE BTK dékánya a diplomaátadón az elérte eredményekről és a diplomával járó küldetésről beszélt. Mint mondta, számos objektív nehezség adódott az elmúlt években; a hallgatók kemény munkájának eredménye a

mostanra megszerzett oklevél, amelyet a Szent Jobb közelében, „a magyarság egyik központi helyszínén”, a Szent István-bazilikában vehetnek át.

„Jó nekünk itt lenni” – utalt beszédében a dékán az evangéliumból ismert Tábor-hegyi jelenetre, amikor a három

apostol megtapasztalhatta Jézus isteni nagyságát. Ebben a mondatban egyszerre van jelen „az elérte eredmény és a további küldetés” – folytatta Birher Nándor, vonatkoztatva e kettőséget a Pázmány BTK jelen lévő közösségeire.

A dékán rámutatott: a diploma mellett a Pázmány Egyetem szellemi javakat is ad a hallgatóinak: azt a hitet, hogy van örök értéket hordozó, biztos jövő a személyes és a kö-

Birher Nándor hangsúlyozta: a pázmányos diploma va-

zösségi életben. A dékán azt is elmondta, hogy a diplomával hatalom is jár az erős közösségek, az erős haza, a közös jövő építésére. Jelentős társadalomformáló erővé válhat a most végzett közel hétszáz bölcsédiplomás hallgató.

„Önök értik a szavak és a nyelvek tudományát, ismerik a múltuk erejét; a lélek titkainak tudói; képesek formálni az emberi magatartást; megtalálták, hogyan kell tanítani; tisztában vannak a közösségi működésével, a politikával, az emberi kapcsolatokkal és az azokat létrehozó kommunikációval. Szinte mindenkel, ami fontos a társadalom és a kultúra jövője szempontjából.”

Birher Nándor hangsúlyozta: a pázmányos diploma va-

lói érték. „Haladjanak tovább elődjeik útján, csak legyenek náluk még jobbak!” – buzdított. Minél nehezebbek az idők, annál kiválóbb emberekre van szükség, s mindenkitisztában van azzal, hogy eljött a kiváló emberek ideje – tette hozzá az egyetem vezetőt.

Kollégáknak nevezve a frissdiplomásokat; utalt a szó latin eredetjére, amely közös küldetést jelent. Az előbbiekkal alátámasztására Ferenc papának az egyetem küldetéséről szóló beszédét is (amelyet a diploma mellé járó kis füzetben megkaptak a hallgatók) idézte a dékán. Ebben a Szent István arról értekezik, hogy „az egyetem az a hely, ahol a gondolat születik, növekszik és

érlelődik, nyitott és szimfonikus; nem egyhangú, nem zárt...

Ez az a »templom«, ahol a tudás arra hivatott, hogy ki szabaduljon a birtoklás és felhalmozás szűk korláta közül, hogy kultúrává váljon, vagyis »művelése« legyen az emberek és az ót megalapozó viszonyoknak: a természetfeletivel, a társadalommal, a történelemmel, a teremtéssel.”

A dékán a hallgatókhoz szólva felhívta a figyelmet arra, hogy a pápa szavaival élve ōk mostantól a kultúra művelői, küldöttei lesznek. Mint mondta, „kicsiben így fejthető ki minden: önkön műlik, hogy tudunk-e majd hinni valamiben, meg tudjuk-e különböztetni a gépet az embertől,

lesznek-e felelős vezetőink, lesz-e magyar történelemtudata az unokáinknak is, képesek leszünk-e művelni és örizni azt a kertet, amelyet a Temető ránk bízott”.

Mindez a küldetés a Pázmány küldetése is, azé az egyetemé, amely a jelentkezők arányát tekintve a legnépszerűbb bölcséskarral büszkélkedhet, a világ 620 katolikus egyeteme között is előkelő helyet foglal el az eredményei alapján, s mindehhez kellett a hallgatók kiválósága is.

A dékán köszönetet mondott azért, hogy idén 28 dijat szereztek pázmányos hallgatók az OTDK-versenyeken, valamint egyházi protokoll téma körben; közülük számosan most veszik át diplomájukat.

Birher Nándor külön megemlíttette az emberi értékek közül a család fontosságát, a szülőket, akik a hallgatók mögött álltak az évek során, s azokat a családot, amelyeket a hallgatók alapítanak majd. „A kultúra valódi örömként, építése küldetés, Isten élettesse öröket, kedves kollégák!” – zárta a beszédét Birher Nándor.

A megnyitó gondolatok sorát Major Balázs külügyi és társadalomi kapcsolatokért felelős dékánhelyettes, öt követően a diplomaátadó díszvendége, Varga-Bajusz Veronika innovációért és felsőoktatásért felelős államtitkár-helyettes folytatta, majd Bernáth Barnabás, a Hallgatói Önkormányzat elnöke, valamint Koltay Anna, az Alumni Tanács tagja, a közsolgálati médiából ismert szerkesztő-riporter, aki pázmányos egyetemi éveire emlékezve egykor tanárát, Aczél Petrát, az ó biztató szavait idézve fordult a frissdiplomásokhoz: „Legyetek bátrak, mert megéri!”

Az ünnepen a jelenleg diplomázó Beller Barnabás pszichológia szakos hallgató láttatta el a zenei szolgálatot orgonán.

Körössy László
Fotó: Merényi Zita

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE) többéves áttekintésben magas létszámú, összesen 2704 alap-, mester- és osztatlan szakos új hallgatóval kezdheti meg a 2023/24-es tanévet. Ebben a létszámban még nincsenek benne a hiteleti képzésekre felvett hallgatók – közölte szerkesztőségünkkel az intézmény július 27-én, a felvételi pontszámok kihirdetésének másnapján.

Az adatokat érdemes a korábbi évek eredményeivel és az országos értékkal összevetve szemlélni. Távaly csökkenés volt tapasztalható: országosan szűk három százalékkal kevesebben jelentkeztek, és ennyivel kevesebb hallgatót vettek fel. Ez a tendencia a Pázmány egyetemen is érződött, de a változás kiegyenlítettséggel, tehát az országoshoz képest kedvezőbb volt. A tavalyi évet az összesített adatok alapján 2281 alap-, mester- és osztatlan szakos hallgatóval kezdhette meg a PPKE, idén ez a szám jelentősen megnövekedett, 2704-re.

A Hittudományi Kar (HTK) felvételi eljárása elválik az országos által-

Közel húsz százalékkal több hallgató kezdi meg tanulmányait a Pázmányon

lános felvételitől, mivel a hiteleti képzésekre eltérő szabályok vonatkoznak. Ezért még végeges felvételi eredményekről az intézmény nem tud beszámolni.

Az eddig ismert adatok alapján úgy tűnik, hogy a kar az osztatlan képzésekre, a katolikus teológus és a hittanár-nevelőtanár osztatlan szakra több jelentkezőt tud felvenni, a katekéta-lelkipásztori munkatárs és a katolikus közösségszervező szakra az érdeklődés megmaradt a korábbi évekhez hasonló szinten, így összességében a tavalyinál több hallgatót tudnak fölvenni. Várhatóan a tavalyinál magasabb létszámmal indulhat el a katolikus hit- és erkölcsoktató szakirányú továbbképzés is.

A Bölcsészeti- és Társadalomtudományi Kar (BTK) tavaly és idén is növelni tudta felvételi hallgatóinak számát, ami azt jelenti, hogy idén szeptemberben 27 százalékkal több, azaz 1749 új hallgatót várnak a Veni Sanctéra.

A legnagyobb növekedést a levelező alapképzések hallgatói létszámnál értek el (670 fő a tavalyi 340 után). Továbbra is nagy népszerűségekkel örvend a pszichológia szak, emellett töretlen érdeklődés mutatkozik a hagyományosnak mondható, valamint az újabb társadalomtu-

vali 735-tel szemben idén 790-et –, a legtöbb képzésen magas ponthatárral.

A jogász osztatlan szakra összesen 662 hallgató nyert felvételt. Az igazságügyi igazgatási alapszakra 123 hallgató jutott be, közülük 62-en nappali, 61-en pedig levelező képzésre. Újdonság, hogy a JÁK ebben az évben elindítja Master of Business Administration (MBA) mesterképzést is, levelező munkarenden, itt 59 pont kellett a bejutáshoz.

Az Információs Technológiai és Bionikai Karra (ITK) jelentkezők száma idén is magas volt. A mérnökinformatikus BSc képzésre több mint ötszörös volt a túlélők száma, és a távolihoz képest jóval magasabb, 350 pont volt a bekerülési ponthatár. Az országban 12 egyetemen indítanak mérnökinformatikai képzést, és a bekerülési ponthatár alapján a Pázmány ITK a 3. helyen szerepel.

Távolihoz képest jelentősen magasabb ponthatárok és magasabb átlagponthszámok mellett hasonló létszámmal (165) új hallgató kezdhette meg idén BSc vagy MSc szintű tanulmányait az ITK-n.

Forrás és fotó: PPKE

A szolgálat legyen prófétai

Diakónusszentelést ünnepeltek Dunaújvárosban

Illés próféta emléknapján, július 20-án Kocsis Fülop hajdúdorogi érsek-metropolita diakónussá szentelte Gaál Richárd alszerpapot, érseki titkárát Dunaújvárosban.

Az ünnepen csaknem harminc pap vett részt, köztük római katolikus papok is.

Kocsis Fülop érsek-metropolita felhívta a hívek figyelmét arra, hogy a szentelés napjának kiválasztása soha nem a véletlen műve, hiszen az aznap ünnepelt szent komoly hatással lehet a felszentelt személy életére. „Richárd testvérimben szolgálatát Illés próféta párfogásában és az ő élethivatásának jegyében kapja meg. Hosszan so-

között harsogva hirdeti Isten üzenetét. Isten üzenetének közvetítése által a próféta célja az emberek megtérítése, Istenhez vezetése. „Ez lesz Richárd testvérimben és minden diakónus fő feladata. A rövidebb vagy hosszabb ideig tartó diakónusi szolgálat prófétai alakká kell hogy formálja az embert, hogy amikor majd papként már megszólal, valóban az Isten szavát tudja közvetíteni. De addig is minden mozdulata, minden cselekedete beszéljen az Istenről, hogy amikor ránéznek, amikor látják a templomban a szentélyből ki-be járva, a szolgálat látványa indítsa meg az emberek szívét, hogy Istenhez közelebb jussanak. Barsi Balázs atya egyszer figyelmeztetett engem – emlékezett vissza Kocsis Fülop –, hogy a diakónusszentelés még nem szenttéavatás, én most mégis szerelemném felidézni, hogy Ricsit úgy ismertük meg, mint aki szeret szolgálni. Eddig is sokat szolgálta az embereket nagy elszántsággal: időseket, fiatalokat, nőket, férfiakat egyaránt. Tekinthetjük úgy ezt a mai napot, hogy a diaconussá szenteléssel Richárd testvérimben a gyermekkorában kialakult és az Isten meghívása nyomán szárba szökken szolgálatkészesség megpecsételődik, szentségi rangot kap.”

A hajdúdorogi érsek-metropolita prédikációja végén újra hangsúlyozta: a püspök nem képes egyedül papot szentelni, ahhoz nélkülözhetetlen az együtt megélt Szent Liturgia. „Mindnyájunk imádsága kell hozzá, hogy a

Szentlélek leszálljon, és jólelkű, törekvő, segítőkész Richárd barátunkat diakónussá szentelje. Nekem püspök kint is nagyon sokat számít a hívek imádsága, érzem, hogy általa olyan dolgokat vagyok képes megtenni, ami egyedül, saját erőmből alkalmatlan volnék.”

**Forrás: Hajdúdorogi Főegyházmegye
Fotó: Szabó Sándor**

rolhatnánk Illés próféta élettörténetének kiemelkedő pilanatait, de talán legérdemesebb prófétaságára rámutatni, és azt kifejezni, hogy ha már így alakult, és Illés próféta lett Richárd testvérimben diakónusi szolgálatának védezősége, akkor ez a ma kezdődő szolgálat legyen prófétai, hordozza a prófétaság jegyeit.”

A főpásztor úgy fogalmazott: a próféta aszkétaember, aki szőrruhába öltözik, a pusztában él, de az emberek

Vács József atya misszióra küldte a tábor résztvevőit. Kiscsoporthoz a város utcáira mentek, bocsánatot kértek a gyöngyi lakosok házába, és szeretettel meghívíták őket a pénteki zároestre. A lakosok borítékba csomagolt meghívót is kaptak. Miután Gyöngy minden házába eljuttatták az üzenetet, visszatértek a templomba, és a felajánlással folytatódott a szentmisse.

A szerdai napot Siófokon töltötték a gyerekek. 10 órakor Vida Zoltán mutatott be szentmisét, majd Szakmári Eszter előadása következett a vízenjárásról, ami különösen illett az adott naphoz, mert egy gyors ebéd után indulnak a Balatonba fürdeni. Ez a fakultatív programként az Áttörés című filmet nézhették meg a gyerekek.

Csütörtökön a fiatalok a Legyen Ön is milliomos! című tévéműsor mintájára készült Legyen Ön is ministráns! játszóban vehettek részt. Délután Felföldi László pécsi megyéspüspök mutatott be szentmisét, aki előadást is tartott a liturgikus eszközökön.

Pénteken Illoskics Mátyás adott elő az utolsó vacsora történetéről, majd a táborozók a szomszédos Regölybe utaztak, ahol megtekintették Újszékítőt, ami egy kísérleti régészeti telep és egy több ezer éves települést mutat be. A nap fénypontja az esti program volt: megérkeztek a tűzoltók, és kezdetét vette a habparty. A fergeteges hangulatú este tábori tűzzel ért véget.

Az utolsó napon szentmisével és közös ebéddel zártult a tábor, melyre a gyerekek családtagjai is meghívást kaptak.

**Forrás: Pécsi Egyházmegye
Fotó: Szanyi Norbert**

tényleg senki sem maradt szárazon. Később Szanyi Norbert, Mihovics Szebasztián és Miklovits Attila papnövendékek tartottak úgynevezett „ministránsfelárát” a szentmisén elvégzendő feladatokról, majd Dallos Tamás komlói plébános mutatott be szentmisét.

Másnap rendhagyó szentmise következett, melynek során az Eucharisztia liturgiája előtt a főcelebráns, Ko-

Kiút az összevisszáságból

**Kocsis Fülop érsek volt a Kármelhegyi Boldogasszony-búcsú szónoka
Mátraverebély-Szentkúton**

A kármelita rend ünnepén, a Kármelhegyi Boldogasszony-búcsún idén Kocsis Fülop hajdúdorogi érsek-metropolita mutatott be szentmisét és mondott homiliát Mátraverebély-Szentkúton. Július 16-án, vasárnap sok százan látogattak el a nemzeti kegyhelyre; az ország szinte minden területéről érkeztek zarándokok. A nool.hu-n megjelent beszámolóból közliink részleteket.

A Kármelhegyi Boldogasszony-búcsúra több helyről is érkeztek máriás lányok, többek között Varsányból és Szurdokpüspökiiről, továbbá a Heves vármegyei Boldog-

én anyám, és kik az én rokonaim? mindenki, aki teljesít a mennyei Atyám akaratát, az mind nővérem, rokonom és anyám. „Jézus ekkor nem elutasította Mária-t, hanem minket figyelmezett, és nem megtagadta Anyját, hanem kiszélesítette a hatalmas szeretetet mindenire, feltéve, ha teljesítük menyenei Atyának akaratát” – hangsúlyozta a főpásztor. A kereszten azt mondta Jézus: „Íme, a te anyád.” Ezekkel a szavakkal ránk bízza őt, és anyát ad nekünk, mindeninek. Ez buzdítás is egyben, hogy úgy tekintsünk Mária-ra, mint Istentől kapott égi Anyánkra – mondta a hajdúdorogi érsek-metropolita. – A mennyei Atya és szent Fia értésünk-

ról is. Hívek százai zarándokoltak Mátraverebély-Szentkútra, hogy – miként az elmúlt években – az elmélkedés és a közösség élménye által megerősítse istenkapszolatukat.

Az ünnepi szentmisén szentbeszédében Kocsis Fülop érsek-metropolita kifejtette: Mária és testvérei fel akarták keresni Jézust, kihívni a tömegből, beszélni vele, mert az a hír járta, hogy megzavarodott. Mi-

csoda fájdalom volt ez egy édesanyának, aki tudta jól, hogy Jézus mennyire szent és bölcs, de ezt terjesztik róla. Jézus azt felelte: Ki az

re adta: ha Édesanyánkat szeretjük, akkor könnyebb lesz keresztenyére, a nehézségek ellenére is. Nagyon fontos, hogy az Isten tervét akarjuk megvalósítani, ne pedig a magunkét – figyelmezettet szentbeszédében a főpásztor. – Amennyiben csak itt akarunk érvényesülni, javakat és eredményeket elérni, az borzasztó összevisszáságot szül.

A szentmise után szentségimádást tartottak.

**Forrás: Hajdúdorogi Főegyházmegye; nool.hu
Fotó: Hüvösi Csaba/nool.hu**

A MAKÚSZ tisztújító közgyűlése

Ismét elnökké választotta Szikora Józsefet, a Magyar Katolikus Rádió főszerkesztőjét és megerősítette főtitkári pozíójában Gebauer Szabolcsot, az MTVA munkatársát a Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége (MAKÚSZ) tisztújító közgyűlésén július 6-án, csütörtökön.

A közgyűlés az elnökség tagjai közé választotta Agónás Szonját, a Magyar Kurír vezető szerkesztőjét; Lázár Kovács Ákosat, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem intézetvezető docensét; továbbá Andrónyi Kolost, az MTVA Vallási szerkesztőségének vezetőjét, Martí Zoltánt, az M4 Sport riporterét és Nagy-Bozsoky

József operatőrt, az MTVA munkatársát.

Az új elnökség céljai között szerepel a médiaismeretek elvitele az ifjú korosztályokhoz, valamint a felelősségteljes médiahasználat elősegítése.

„A katolikus újságíró küldetése profétai, ismernie és hirdetnie kell az Igazságot. Így magától értetődő a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia céljainak médiaeszközökkel való támogatása” – fogalmazott Szikora József.

A MAKÚSZ elnöksége feladatként jelölte meg a tagsággal való intenszív együttműködés mellett a hazai, külhoni és nemzetközi médiaszervezetekkel való közös munkát.

Forrás és fotó: MAKÚSZ

Eszterházy Károly Katolikus Egyetem

Minden eddiginél több új hallgató ősztől

Soha nem volt még ilyen magas az új hallgatók száma: csaknem 2600-an nyertek felvételt az Egerben és Jászberényben működő ötkarú Eszterházy Károly Katolikus Egyetemre a 2023-as általános felvételi eljárásban. A felvételi ponthatárok július 26-i megállapítását követően kiderült, hogy az egri székhelyű egyetemre 43 százalékkal több hallgató nyert felvételt, mint egy ével korábban.

A képzési helyek közül szeptemberben Egerben 2258 hallgató, míg a Jászberényi Campuson 325 fő kezdheti meg tanulmányait. Nappali tagozatra 961, levelező és távoztatás tagozatra több mint 1600 fő nyert felvételt. Alapképzésen 1721, míg mesterfokozatot nyújtó szakokon 584 fő tanulhat az EKKE hallgatójáknak, felsőoktatási szakképzésre pedig 288-an iratkozhatnak be a szeptemberi golyahéten. A leendő eszterházi hallgatók 90 százaléka állami ősztöndíjas képzésben vesz részt szeptembertől Egerben és Jászberényben.

Büszkék arra, hogy az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem oktatási kínálatában továbbra is igen kedvelt a pedagógusképzés: a felvették több mint negyven százaléka ezen a területen kezdi meg tanulmányait. A legtöbben – vagyis több mint ezren – a pedagógusképzés alapszakain (csecsemő- és kisgyermeknevelő, óvodapedagógus, tanító, gyógypedagógus), valamint az osztatlan és a rövidciklusú tanári mesterképzéseken tanulhatnak tovább. A további képzési területek közül kiemelkedő az informatikai, a gazdaságudományi és a sporttudományi szakokra felvették a művészeti szakok is, kiemelkedően népszerű a tervezőgrafika, a mozgóképkultúra és médiaismeret alapszak.

A legtöbb hallgató a 2023-as általános felvételi eljárásban gyógypedagógia, a

programtervező informatikus és az edző szakokra nyert felvételt. Az általános felvételi eljárásban az Eszterházy Károly Katolikus Egyetemen a kémia alapszak állami ősztöndíjas, nappali tagozatos képzésén volt a legmagasabb a bekerülési pontszám, 464 pont, azaz kiváló tanulmányi eredménnyel rendelkező jelentkezők kerültek a szakra.

Kiemelten fontos a szőlész-borász képzés. Az érintett szakon ősztől negyven új hallgatója lesz az intézménynek.

A friss szakok is sikeres debütálnak: az EKKE idén először hirdette meg a

művészeti instruktor mesterszakot, melyen 11-en kezdhették meg tanulmányait. Az Egri Hittudományi Főiskolával közös képzésben ugyancsak első alkalmal meghirdetett kántor szakra 17-en nyertek felvételt.

A felvételt nyert jelentkezőknek szívből gratulálnak és figyelmükbe ajánlják a felvettek.uni-eszterhazy.hu oldalt, ahol minden fontos, hasznos információt megtalálnak, amire a felvételről szóló örömhír feldolgozása után szükségük lehet.

Az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem számos ősztöndíjprogramot kínál a hallgatóknak. A nappali pedagógusképzésben tanulókat az intézmény a fenntartó Egri Főegyházmegyevel közösen Pyrker

János ősztöndíjjal támogatja. A teljes képzési időre járó havi 100 ezer Ft-os támogatást az első tanévben 17 hallgató nyerte el. A Pyrker ősztöndíjat azok igényelhetik, akik vállalják, hogy a végzést követő két hónapon belül az Egri Főegyházmegye által fenntartott köznevelési vagy szakképzési intézményben helyezkednek el főállású foglalkoztatottként.

Népszerű az a tavalyi évben újára indított informatikai ősztöndíjprogram is, melyet a linzi Johannes Kepler Egyetemmel együtt hirdettek meg, programtervező informatikus mesterszakon. Az első

ilyen tanévben hat hallgatót kapott lehetőséget arra, hogy egy éves, angol nyelvű egri tanulmány után további egy évet Ausztriában, Linzben töltön el és így mindenki egyetem diplomáját megszerezze. A kiemelkedő hallgatóknak lehetőségeük lesz arra, hogy az elkövetkezendő években a PhD képzést és az akadémiai pályát válasszák. A fenti cél elérése érdekében a legtehetségesebb hallgatóknak havi 100 ezer Ft-os ősztöndíjat ítélné oda az egyetem a két tanévre.

Az EKKE Eselyt a tanulásért elnevezésű ősztöndíjat biztosít hátrányos helyzetű hallgatók tanulmányi költségeinek kiengészítő támogatására. Az ősztöndíjra nappali tagozatos, magyar állami ősztöndíjas, aktív, felsőoktatási szakképzésben, osztatlan képzésben, alapképzésben, illetve mesterképzésben résztvevő hallgatók pályázhatnak. A pályázatok elbírálása a szociális pontok rangsora és pályázati indoklás alapján történik. Az ősztöndíj maximális mértéke 60 ezer forint félévente.

Forrás és fotó: Eszterházy Károly Katolikus Egyetem

Ifjúsági találkozó Lisszabonban

Érseki áldással indultak

Bábel Balázs kalocsai-kecskeméti érsek július 25-én köszöntött az ifjúsági világtalálkozón részt vesznek a lisszaboni ifjúsági világtalálkozón augusztus 1. és 6. között.

A portugál fővárosban sorra kerülő ifjúsági világtalálkozót megelőző héten lelkik felkészülést segítő előtalálkozókat is szerveznek a dél-európai államban, melyek közül a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye

lok viselnek majd a találkozó alatt, és Isten áldását kérte a hordozóikra. Bábel Balázs Szent Kristóffal és a nap szentjével, Szent Jakabbal párhuzamot vonva hívta fel a fiatalokat fone-

gye fiataljai az Emmanuel katolikus karizmatikus közösségi coimbrai eseményén vesznek részt.

Az indulás előtti napon a csoport egy része még egy felkészítő programot vállalt, hiszen a Kalocsai Érseki Palotában Bábel Balázs érsek fogadta a fiatalokat.

A fópásztor az érseki magánkápolnában megáldotta a kendőket, amelyeket a fiata-

tosságára, azok valódi jelentőségeire, valamint kérte a találkozón résztvevőket, hogy igyekezzenek ők is Krisztus hordozójává válni.

Hálájuk jeléül a fiatalok is megajándékozták egy kendővel a kalocsai-kecskeméti érseket, aki ezt követően kötötlen beszélgetést folytatott velük.

Forrás és fotó: Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye

Az oroszok rakétatámadása következtében július 23-án éjjel az odesszai ortodox Urunk Színeváltozása-székesegyház beomlott. „Ez nem háború, ez terrorizmus” – nyilatkozta a telefonban Stanisław Szyrokradiuk OFM, odessza-szimferopoli püspök az AgenSIR olasz katolikus hírügynökségnek.

„Ez nem háború, hanem terrorizmus. Lesújtanak Odesszára, városokat rombolnak le, rakéták és újra csak rakéták zuhanak. Számolják a halottakat és a sebesülteket. Ez terrorizmus. Imákat kérünk. Ez minden, amit kérünk” – mondta Szyrokradiuk püspök, aki nehezen talált szavakat arra, hogy leírja, ami a városban történt azokban az órákban.

A székesegyház az UNESCO által védett műemlék, akárcsak Odessa egész történelmi központja. Szerencsére Kaszperov művét, az Isten szülő – Odessa patronának – ábrázoló ikont sikerkül kihúzni a katedrális törmelékei alól. A csodatévő képet körülvevő ikonkeret üvege megsérült, de a kép, bár poros, nem rongálódott meg jelentősen.

Több száz odesszai ment a lerombolt székesegyház elől, hogy az Istenszülő ikonja előtt imádkozzanak.

Sajnos az áldozatok száma is emelkedett: a július 23-i támadást követően a halász áldozatok száma két fő, a sebesülteké huszonkettő. A vasárnapról hétfőre virradó éjszaka

KITEKINTŐ

Ez nem háború, hanem terrorizmus

Orosz támadás Odessa ellen

további hat személy megsérült Odesszában, amikor egy másik támadásban egy gabonarakterat is találat ért. E támadást az orosz fegyveres erők a kikötő ellen irányították végre.

„A székesegyházunk (Szűz Mária mennybevétele római katolikus székesegyház – a szerk.), minden templomunk és a hívek, Istennek hála, jól vannak – köszölte Szyrokradiuk püspök, – de Odesszából súlyos gondok vannak. Semmit sem tehetünk. Csak imádkozunk, és várjuk, hogy véget érjen ez a brutális háború.” A püspök elmondta: előző nap olvasta Ferenc pápa szavait, aki az Úrangyalimádsága végén Odessa városára emlékezett. „Köszönöm a Szentatyának. Köszönöm, hogy minden imádkozik a meggyötört Ukránjáért. Ez a megemlékezés nagyon fontos számunkra.”

A kikötőváros elleni orosz támadásokról az Odesszából származó kijevi megyéspüspök, Vitalij Krivickij is nyilatkozott, aki jelenleg a városban tartózkodik. „Ma éjjel – írta Facebook-bejegyzésében – Odesszában lehetetlen volt

aludni. Nagyon hangsos és nyugtalanító volt. Reggel, amikor a szertartásra mentem, láttam a lerombolt otthonokat, és a polgárokat, akik a közművekkel együtt azon dolgoztak, hogy eltávolítsák az éjszakai bombázások okozta károkat. És mindezt főleg Odessa történelmi központjában, amely az UNESCO védelme alatt áll, ahová minden nyáron szívesen jönnek turisták a világ minden tájáról – különösen oroszok, akik most rombolják le azt,

amit az őseik építettek. Most már hosszú időnek kell eltelnie ahhoz, hogy Odessa lakói legyőzzék az oroszok iránt érett gyűlöletüket.

Különösen megrendült a moszkvai patriarchátushoz tartozó ukrán ortodox egyház, akihez az Urunk Színeváltozása-székesegyház is tartozik. A városban nehezen értik meg, hogy orosz fegyverek pusztítanak el egy templomot, amely hű maradt az orosz egyházhöz. A legelőfogadottabb hipotézis a tragikus hiba és az egyre kevésbé pontos ráköták használata.

Agafangel odesszai metropolita nagyon kemény, előlőszavakat használt: „A rakéta olvasható az egyházmegye sajtószolgálatával kiadott nyilatkozatában – megsebeztek minden odesszai polgár

őrűlete, akik parancsot adnak Ukrajna bombázására, katonáink és népünk megölésére” – jegyezte meg a hierarcha.

Az odesszai ortodox egyházmegye határozottan támogatja az olasz minisztertanács tegnapi döntését, miszerint „egyedülálló restaurátori szakértelemmel” segítenek az odesszai székesegyház és Ukrajna egyéb művészeti örökségek újjáépítésében.

„Az orosz agresszorok lerombolják a magtárakat, éhezők millióit fosztják meg az élelemről. Tönkreteszik euró-

Vitalij Krivickij
kijevi megyéspüspök

pai civilizációkat, annak szimbólumait. Egy szabad nép nem hagyja magát megfelelőíteni, a barbárság nem fog győzedelmeskedni” – olvasható a Chigi-palota által július 23-án kiadott és az odesszai egyházmegye honlapján újra közzétett közleményben.

Fordította: Hollósi Judit
Forrás és fotó: AgenSIR; ANSA

Július negyedik vasárnapján tartja a Katolikus Egyház a nagyszülök és idősek világnapját, amelyet Ferenc pápa 2021-ben hívott életre. A váci egyházmegyei Lőrinci település Szent Mihály-templomától indulva nemcsak nagyszülök, hanem gyermekes családok is zarándokoltak július 23-án a Zagyva folyó partján álló Szent Anna-kápolnához, ahol Ternyák Csaba egri érsek mutatott be ünnepi szentmisét.

Szent Anna és Szent Joachim, Jézus nagyszüleinek emléknapijához kapcsolódóan a nagyszülök és idősek világnapját Ferenc pápa annak hangsúlyozására hívta életre, hogy a nagyszülök összekötő kapcsot jelentenek a nemzedékek között, átadják a fiataloknak az élettapasztalatot és a hitet.

Prédikciójában Ternyák Csaba érsek az idősek és a fiatalok kapcsolatáról szólva rá-

mutattott, mennyi értéket tudnak átadni a nagyszülök unokaiknak, ha minőségi időt töltetnek velük. Nagy szerepük van a tanításban, a hit továbbadásában; hidat vernek múlt és jövő között – fogalmazott a főpásztor, aki arra buzdította az időseket, hogy tanulják meg az öregedés művészetét, panasz-

kodás helyett tudatosan törekedjenek a boldogságra.

Ez az ünnep ugyanakkor a nők szerepére is ráirányítja a figyelmet – tette hozzá az egri érsek. – Szent Anna erőt, bátorítást és vigasztalást ad a nőknek, édesanyáknak és nagymamáknak a minden nap terhek viselésében.

Nem könnyű ma nőnek lenni – szögezte le szentbeszédben Ternyák Csaba érsek. – A mai társadalom sajnos azt a hamis elvárást követi a nők felé, hogy mindenekelőtt szépnek, vonzónak, karcsúnak, fiatalnak kell lenniük. Ezt az ideált sugallják a reklámok, amelyek sokszor le-

alacsonyítják a nőket azzal, hogy testüket valamilyen formában áruba bocsássák.

A női emancipáció gyakran oda vezet, hogy a nők férfiszerepekre kényszerülnek, csak a munkájukban akarnak kiteljesdni, és lebecsülik a Teremtő által nekik szánt csodálatos anyai hivatást.

De hálá Istennek sokan vannak boldog édesanyák és nagymamák, akik őrzik a házastársi hűséget; gyermekeket, unokákat nevelnek, és így élnek teljes életet” – hangsúlyozta a főpásztor.

„A nők speciális szerepe a hit és a tradíciók továbbadására irányul. Ők a család összetartói, aikik tudják, hogy a másokért odaadott élet mekkora érték.

Erre az önfeláldozó, mások boldogságát kereső életre mutatott példát Jézus Krisztus. Kövessük őt, hogy megtaláljuk a boldogság valódi forrást” – mondta Ternyák Csaba érsek, kérve a Szűzanya, Szent Anna és Szent Joachim és más szentek közbenjárását.

A szentsímsén a jelen lévő nagyszülök, édesanyák és nagymamák áldásban részesültek.

Aszentsímsén a jelen lévő nagyszülök, édesanyák és nagymamák áldásban részesültek.

Az ünnepi liturgia körmenettel és a himnuszok előkészítésével zártult.

Forrás: Egri Főegyházmegye
Fotó: Vozáry Róbert/Szent István Televízió

Július 17. és 21. között rendezte meg Vácon az egyházmegye pasztorális helynöksége az Embert a fedélzetre! elnevezésű tábor, amelyre olyan tíz-húszeres fiúk kaptak meghívást, akik elkötelezetten vannak jelen a saját plébániájukon, vagy akiket plébániósuk hosszabb távon szeretné meghívni a szentmisék szolgálatára.

A szervező csapat nevében Dóbiás Zalán balassagyarmati plébános elmondta, hogy a nyári tábor második alkalommal szervezték meg. A 36 részt vevő fiatal a plébánosuk vagy a plébániászervező diákoknak meghívása és ajánlása alapján érkezett. A fiúk saját plébániájukon ministrálnak, az Egyházhöz közel állnak, és talán a családos hivatal mellett elgondolkodnak azon is, hogy a Jóisten nem hívja-e őket a szolgálatára.

A program összeállításában egy egész csapat közreműködött, amelyben nemcsak a hivatásgondozásért felelős papok voltak jelen, hanem az egyházmegye két újmás papja – Urbán Gábor és Szabó Gábor –, valamint Hümpfner Erik idén szentelt diákonus, szemináristák és világi segítők. A tábor célja, hogy a részt vevő fiúk mindenekkel a hivatalokkal járó hétköznapi életbe is belelássanak.

A programban a játékos elemek keveredtek a lelkis programokkal, előadásokkal, szentségimárással, de volt kirándulás, dunai fürdőzés, sárkányhajozás is. Egyik délután alternatív akadályverseny keretében Vác hat különböző templomát körbejárva hat különböző imamódot ismerték meg.

Idén is fontos volt, hogy példaképet kapjanak a résztvevők. Távaly Boldog Carlo Acutis életével ismerkedtek meg a táborozó fiúk, idén egy szintén nagyon fiatalon, váratlan és súlyos betegségeben elhunyt olasz fiatal, Gianluca Firetti történetét ismerték meg.

„Próbáltunk olyan inspiráló, szent életű fiatalokat találni, akiket példaként állíthatunk a táborozó gyerekek, fiatalok elő; akiknek az élete

„Embert a fedélzetre!”

Másodszor tartottak fiútábot Vácon

„Egyre nagyobb az igény arra, hogy az emberek ki tudjanak szakadni a profánból, és be tudjanak kapcsolódni a szakralitásba. Például úgy, hogy az idejüket a Jóistennek áldozzák. A táborban nem lehet mobiltelefont használni, kivéve, amikor egy játékhoz kellett igénybe venni, de ennek ellenére nem láttunk magános gyereket egyáltalán. A programmal éppen azokra a kihívásokra igyekeztünk választ és alternatívát adni, amelyek a 21. századi fiatalokat

érik és befolyásolják őket, hogy talán maguk ezt észre sem veszik” – mondta el Zalán atya.

A tábor utolsó napjának programjához Marton Zsolt püspök is csatlakozott, aki ezúttal egy nagy közös activity-játékba kapcsolódott be: volt, amikor együtt találkoztak az aktuális csapattagokkal a megoldást, máskor meg volt az, aki mutogatással vagy szóban próbálta rávezetni a többieket a keresett szóró.

A záró szentmisét a főpásztor mutatta be. Szentbeszédben utalt arra, hogy a tábor alatt többféle karizmával ismerkedtek meg a fiúk. A karizma mindig Istenről kapott ajándékot jelent, de egyben a hálá és köszönet kifejezése is. Amikor az oltár köré állnak – legyen szó papokról, diákonusról, akolitusokról, világíjakról –, minden megköszönik Krisztusnak, hogy áldozati oltára köré hívta őket és szolgálhatnak neki. A ministráns is hálás lehet Krisztusnak a meghívásért.

Marton Zsolt reményét fejezte ki, hogy a résztvevők a héten kapott sok ajándékot keresztül meg tudják érezni, hogy mit jelent Krisztus szerepének és igazságának fényében elni.

Az utolsó nap hangulata egyértelműen megmutatta, hogy a résztvevők jól éreztek magukat. A programok közül kivétel nélkül a sárkányhajozás volt a legnépszerűbb, életkortól függetlenül.

A középiskolások közül Laczkó Máté a Gianluca Firetti életét bemutató előadásból azt emelte ki, hogy valószínű a hite segítette a beteg fiatalembert abban, hogy

boldog tudjon lenni, és nem volt semmi olyan gát, ami ennek a boldogságának az útjában állhatott volna.

A Kisterenyről érkező Vaspál Gábor azért jött a táborba, mert lelkileg szeretett volna feltölteni, ami – úgy érzi – sikeresült is. Ő is keresi a helyét a világban, és örölt, hogy itt jobban rálátott a papi hivatásra, de a családi hivatásra is, köszönhetően a segítők között jelen lévő családapának. A szentvedésről és a reményről szóló előadásban az fogta meg, hogy a rosszban is meg lehet látni a jót, illetve azt, mi a terve azzal a helyzettel Istennek, aki a rosszból is a legjobbat tudja kihozni.

A fiatalabbak elvezetik a fogat is, de a szentmisék és a esti imák is „tetszettek nekik”. Gianluca életéből kiemeltek: annak ellenére, hogy nem tudott mozogni, mégis közösségen tudott maradni, sok barátja volt, akitkel interneten tartotta a kapcsolatot, és egy atya is látogatta rendszeresen.

A tábor szervezői az ötnapos program után kicsit fáradtan, de boldogan osztották meg szintén személyes benyomásukat.

Minden olyan helyzetet, amelyben meg kell haladni önmagunkat, a Jóisten százszorosan meghálálja. Itt is voltak olyan pillanatok, amikor fáradtabbak voltunk, amikor valami nem esett olyan jól, vagy valami feszültség adódott, de mindenkor túdtunk lépnivalóra. Nem lett belőle veszélyes, hanem meg tudtuk beszélni, és ebből épült fel a táborunk. Számtalan ilyen apró helyzetet szeretettel akartunk egymás között és a gyerekek között is megoldani, és ez nagyon meglátszott” – mondta Urbán Gábor.

Gianluca Firetti 1994-ben született Olaszországban, Cremona mellett. Egészséges, hétköznapi fiatal srác volt, aki imádta a focit. 18 évesen agresszív csontrákat állapított meg nála. Gianluca betegsége körül gyorsan és egyre bővülő barátai kör alakult ki, melynek tagjai ugyanazt a különlegességet éreztek, hogy „jó itt lenni”. Don Marco, egy helyi pap minden nap látogatta. A fiatalember utolsó hónapjaiban községen írtak könyvet Giancarlo útjáról és gondolatairól. 2015-ben, alig húszévesen távozott.

Forrás: Váci Egyházmegye
Fotó: Dobay Miklós/Mente Médiamisszió

Az út áldozatot igényel, magunk feláldozását

(Folytatás az 1. oldalról)

Ezek a minden napos, megerősítő találkozások sokat jelentenek a zarándokoknak, Knáb András is beszámolt egy ilyenről. „Rengeteg tippet kaptunk az otthoniaktól, akik már végigjárták az El Caminót, hogy merre érdemes menni, kihez érdemes betérni. Van egy plébániai zarándokszállás Hospital de Órbigo nevű településen, amelyet egy magyar hölggyel üzemeltet, a működésében is magyarok vesznek részt. A hölggyel kétheszték időszakokra fogad önkénteseket. Gondoltuk, hogy bennünket hozzájuk, meglátogatjuk őket. Nagyon sok érdekes és hasznos dolgot tudtunk meg tőle a Caminóról. Nem gondoltuk volna, hogy az El Camino ennyire meghatározó szakasza lesz a zarándoktunknak. Korábban hallottuk, hogy aki eljön az El Caminón, azt beszippantja. A hölggyel kicsikötött adott nekünk. Továbbra elérkeztünk egy magas hegyhez, aminek a tetején egy keresz áll. A zarándokok az otthonról hozott kavicsaikat, melyek életük terheit jelképezik, letesszik ennek a tövébe. Mi is lettünk a kapott kavicsokat a kereszről hozzájuk, bennük a községi imászandékokat és az egyéni lelkei fejlődésünk vágyát. Bár nem otthonról hoztuk a kavicsokat, mégis magyaroktól kaptuk őket, és ez sokat jelentett nekünk. Ezt a hölggyel köszönhetjük, mint ahogyan a Túró Rudit is” – tette hozzá Andris nevetve.

A harmadik biciklis, Levente is megosztotta a spanyol zarándokúton szerzett élményeit: „Az El Camino elején nem éreztünk semmi különöset, de ahogy mentünk, egyre jobban elmelüdtünk lélekben. Az úton rengetegen zarándokoltak, mindenkorán úgy köszöntünk egymásnak, hogy buen camino – jó utat. A zarándoktemplomoknál megálltunk, mindenki beszélgetett a másikkal, építettek a kapcsolatokat. Nagyon megérzintett, hogy ugyanazért vagyunk ezen az úton, mely az életutat képezi le. A kövekkel az élet terheit is letesszük, így megyünk tovább Santiago de Compostelába.

Magyarokkal beszélgettünk arról, hogy ugyan ők is szeretnek csapatban menni, mégis megvan az az elcsendesülés, amelyben a lelkükbe tudnak merülni. Mi is néha elszakadtunk egymástól, hogy elmelkedjünk. A hegyek még inkább arra sarkalltak minket, hogy gondolkodjunk el, hogyan tudnánk jobban fejlődni. Az El Camino elmelítette a Lisszabonba tartó zarándoklatunkat.”

Levente azt is elmondta, biciklivel miként járták végig a spanyol zarándokutat. „Édesapámnak van egy jó barátja, tőle kaptuk meg az El Camino biciklis térképét. Néha Andris úgy gondolta, menjünk a szébb helyen... Ki is tettünk egy videót, amin látszik, hogy sziklákon toljuk a biciklit. Arra ugyanis biciklivel nem érdemes menni, gyalogosoknak van kijelölve. A bencés nővéreknek szállunk meg most Santiagoban. Velük beszélgettünk arról, hogy az

A Lisszabonba bicikliző zarándokokkal beszélgettünk

út áldozatot igényel, önmagunk feláldozását. Megpróbáltatás volt ez a szakasz számunkra.”

A biciklis zarándokok más kegyhelyen is jártak, például Lourdes-ban. András beszélt arról, hogy ez a volt az első nagy kegyhely, ahova eljutottak, és ami messze földön híres. „Volt bennem félelem, hogy mivel Lourdes túl nagy, túlságosan kiépült, nem fogom tudni megtalálni azt, amit kerestek ott. A fenntartásaim ellenére hatalmas fordulat következett be bennem, amikor elindult a körmenet, és az önkéntesek körbevitték a gyógyulni vágyókat, majd bevitték őket a föld alatti bazilikába. Nagyon megindító volt! Az a hit, az a lelkület, ami körbelengte az embert, leírhataltan volt... Ez Lourdes titka.”

A biciklis zarándoklatukkal maguk is betegeknek, jelen esetben beteg gyerekeknek gyűjtenek a Bethesda Gyermekkórház javára. Csongor elmondta, hogyan esett a választás éppen rájuk. „Pannonhalmi öregdiákok lévén szerettük volna követni a jó példát. A Szent Márton ünnep előtti Szent Márton-héten a gimnáziumban minden olyan csoportra fókuszáltunk, akik a minden napokban több figyelmet érdemelnének. Feltettük a kérdést: Szent Márton kinek adná a köpenye felét most? Az iskola vezetése ilyenkor minden elénk állított egy célcsoportot.

Amikor elkezdtük a zarándoklat szervezését, még nem gondoltuk arra, hogy adományt fogunk gyűjteni. Amikor láttuk, mekkora figyelmet kapunk, éreztük, hogy minden lehetne jára fordítani, ne használjuk fel öncélunkat. Levél mi ketten tanítók vagyunk, a gyerekek közé állnak hozzáink. Napközönként dolgoztunk ebben a tanévben, Levi Budapeston, én pedig Siklón. Én tavaly diplomáztam Esztergomban, a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen, ott a négy évfolyamon összesen ketten-hárman voltunk fiúk.

A beteg gyerekek a társadalom legkiszolgáltatottabb csoportja. A Bethesdában dolgoznak pannonhalmi öregdiákok is, ráadásul az egy olyan kórház, ahol a testi gyógyítás mellett fontosnak tartják a jézuszi tanítást is. Így hát megkezdtük őket az adománygyűjtő akcióval. Meglepődtek, mert még nem találkoztak olyanval, hogy fiatal fiúk ajánlanák fel a segítséget. Lelkesen fogadták a kezdeményezésünket. A személyes találkozó után online tartjuk a kapcsolatot a kommunikációs vezetővel, és minden kölcsönösen örölkünk egymásnak.”

Egy hónapja és egy napja vannak úton a fiatal zarándokok. Ebben a különlegesen megpróbáló időszakban rengeteg jó és rengeteg nehéz él-

nos nővérek kijöttek az utcára elérők, úgy vártak, aztán minden jóval elláttak az útra. De korábban volt tapasztalata a bőkezűségről. Amikor szendvicset készítettünk magunknak, a szállásadók mondták, hogy ez kevés lesz, úgyhogy egy nagy tálcaival még összeraktak nekünk mindenféle finomságot.”

Andris beszámolt arról, hogy nehézségeket is általék, ráadásul ezek nem olyanok voltak, mint amilyenekre próbáltak felkészülni. „Az indulás előtt féltem a távolságuktól és magasságuktól, ezekkel mégsem volt aztán probléma. Viszont ahogy átértünk Franciaországba, az időjárással gyűlt meg a bajunk, jól megtráfált minket. Nagyon meleg lett – a legnagyobb kihívást ez jelentette. Amikor meg átkelünk a Pireneusokon, és megérkeztünk Spanyolországba, váratlanul lehűlt a levegő.

Volt, hogy 9 fokban tekertünk a reggelőrökben. Erre egyáltalán nem számítottunk, nem is készültünk ilyen hideg időre való ruhákkal.” Ugyanakkor nem volt könnyű a megtett távolság és színtükörösbég sem. Andris elmondta azt is ószintén, hogy halász lelkifizikai nehézségebe ütköztek. „Egy-egy nehezebb napon, amikor nagyobb szintet vagy hosszabb távot mentünk, eleinte voltak köztünk kisebb surlódások. Mindenki más erőbeosztással képzeltet a napot. Aztán felvettük egymás rezgését, és sosem volt olyan problémánk, hogy ne

végére. Így tudtuk úgy alakítani, és a Jóisten is tudja, hogy ebből egy igazán szép zarándoklat kerekedjen ki. Hagytunk a gondviselésnek is némi teret.”

Levi elmondta, a terv szerint augusztus elsején érkeznek Lisszabonba, de Franciaországból több biciklis csapat is megy a találkozóra, és elkezelhető, hogy csatlakoznak hozzájuk, együtt tekernek be velük. Ha pedig megnézik a Rocát, akkor legrosszabb esetben másodikán érkeznek.

Reményiek szerint Bódy Ágoston, aki a térdre miatt egy időre nem tudott társaival tekerni, a beszélgetésünk utáni nap csatlakozik újra a csapat-hoz. Az ifjúsági világtalálkozóról Sötét Áron hozza őket haza autóval, amit a Pécsi Egyházmegyéétől kaptak.

A biciklis zarándokokról egyre többen tudnak világ-szerte, ugyanis egy francia lap is készített velük interjút. Amikor a világtalálkozóra tarto-argentinokkal találkoztak, ők már a cikk miatt tudtak róluk, csoportképet is készítettek velük.

Az adománygyűjtés a Bethesda Gyermekkórház javára egész augusztusban tart, a kórház online adományozási felületét a fiúk honlapján kezstülvilágosan közzétettek. A megjegyzés rovatba feltétlenül be kell írni: Lisszabon.

Vámossy Erzsébet
Fotó: Kerékpárral Lisszabonba 2023 zarándoklat és ennek Facebook-oldala

értünk volna oda a szállásra.”

A már több ezer kilométert letelekerő fiatalok általuk több kisebb holtpontról is. Az El Camino utolsó két napja volt a legnehezebb minden napuk számára. A harmincadik nap környékére is 120–140 kilométeres szakaszokat terveztek be, minden nap 2000 méteres szintemelkedéssel. „A terep eleve nehéz, de az a tényező is közrejátszott, hogy már a harmincadik napja úton vagyunk – mondja Andris. – Pihenni sem mindig úgy tudtunk, hogy teljesen kipihent vágunk neki a másnapi szakasznak. Most is későn érkeztünk meg, s hogy oda tudunk érni Compostelába, korán kellett indulnunk. Annál jobban örölkünk a pihenőnapoknak.”

Fatimába mindenkorban minden napnak jutni a zarándokok, ott lesz az utolsó szállásuk. Ugyanakkor kicsit változhat az utolsó napok programja, mert Lisszabon előtt eltekernének a Cabo da Rocabozhoz, ami Európa legnyugatibb csúcsa. „Nagyon sok monikán volt az előkészületekben, hónapokig szerveztük az utat, mégsem értünk teljesen a

IMAÓRA

Kútvölgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virrasztás házánk lelke megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltárszentség előtt. 22 órakor szentmíse. Cím: Budapest XII., Galgóczi u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczi István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Úllői út 75–77.) szentegymádási rendje: hétfőn 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imádóra, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszéndekért imádkoznak. minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitázsosportjának szándékára, a harmadikra az imáldába elhelyezett szandékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) egi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarország, a magyarság lelke megújulásáért. 21 órakor minden más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. mindenkit szeretettel várunk! Imádkozunk együtt!

Elsőpünkösi missziós konferenciabeszédeket a magyar családhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmísek után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homiliáról. mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: [https://www.varosmajorplebania.hu](http://www.varosmajorplebania.hu)

Kaposföldön Szűz Mária Efezusi Házában (Kaposfüred, Állomás u. 61/a) várja az engesztelő híveket közös imádságra minden elsőszombaton 10 órától. Zarándokcsoportot bejelentkezésre: +36/70-363-7645 (Mezőfi Zoltán), www.mariahaza.hu

Szentmisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáról: augusztus 7., szeptember 6., október 6., november 6., december 6. (6 órakor). A boldoggáavatási szándékra mondott szentmisék 7 órakor előbb közzétíti a budapest-városmajori Jézus Szíve-templomból a Magyar Katolikus Rádió, az egri bazilikából a Szent István Rádió.

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjein 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmíse után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.): augusztus 24-én 18 órától 27-én 13 óráig Dr. Gál Péter atya lelkigyakorlata: „Szabadulás és gyógyulás”. Szeptember 28-án 16 órától október 1-jén 13 óráig Ocsovai Grácian atya lelkigyakorlata: „A Szent Angyalok” Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

HIVATÁSTISZTÁZÓ ÉV

Forrás HIVATÁSTISZTÁZÓ ÉVET INDITANAK 18–35 év közötti nőknek Piliscsabán. A Forrás program olyan lehetőség, amely segít abban, hogy felfedezi Isten teljesebb életére hívő hangját, hogy mélyítés az istenkapcsolatot, növekedj az önismeretben, s így elindul azon az úton, amelyen azzá válhat, akinek Isten megalkotott, aki igazán vagy. A programba olyan lányokat hívnak és várnak, akik keresik az élethivatalukat, azaz hogy szereték vagy családosként tudják megelni Isten róluk való gondolatát. A program olyan fiataloknak szól, akiknek van elő istenkapcsolatuk, és a szerzetesség gondolata újra és újra felmerül benneik. A Forrás év a tanév elején kezdődik, de ha felkelte az érdeklődésedet, érdemes minél hamarabb érdeklődni felöl. További információ: <https://www.szociaslis-testverek-tarsasaga.hu/hirek/> Jelentkezési határidő: 2023. augusztus 15. Jelentkezés: ildikotestver@gmail.com

BÚCSÚ SZENTMÍSE

Havas Boldogasszony-búcsú lesz Szeged-Alsóvárosban 2023. augusztus 5-6., szombat-vasárnap, az alsóvárosi Havi Boldogasszony-templomban (6725 Szeged, Mátyás tér 26/a.). A búcsú teljes idején lesz lehetőség szentgyónásra. mindenkit szeretettel várnak a ferences testvérek.

Osiban, a Mosolygó Szűzanya rábaközi kegyhelyén Nagyboldogasszony-napi nagy búcsúját, augusztus 13-án vasárnap tartják. A délelőtt 10 órakor kezdődő szabadtéri szentmisét celebárája és a szentbeszédet mondja Fekete Szabolcs Benedek szombathelyi segédpüspök. Délután 3 órakor a hagyományos osli vespérás énekeslével köszönjük a Szűzanyát. szeretettel várjuk a kedves híveket.

A budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templom búcsújához kapcsolódóan a templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.) augusztus 13-án, vasárnap a 10 órakor kezdődő szentmisén kiszolgáltatják a betegeket.

Az ösi Mária-zarándokhelyen, Nagykapornak-Remetekertben Nagyboldogasszony-búcsúi szentmíse lesz 2023. augusztus 13-án, vasárnap 11 órakor, melynek főcelebránsa Fazakas Márton premonstri apát. A szentmisén közreműködnek a búcsúszenitlászlói és a nagykapornaki templomok körusai, valamint a Zala Brass fűvösegütt.

Kisboldogasszony-búcsút tartanak Máriaremetén Szeptember 8-án, pénteken a szentmisék 10:30 és 18 órakor lesznek. A 18 órai szentmíse főcelebránsa és szónoka: Gyertyán Gábor protonotárius, kanonok, h. esperes, plébános, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Katolikus Iskolai Főhatalósága főigazgatója lesz. Szeptember 10-én, vasárnap a szentmisék 07:30, 09, 11 és 18 órakor kezdődnek. A 11 órai szentmíse főcelebránsa és szónoka: Török Csaba c. prépost, főiskolai tanár, a Magyar Katolikus Püspöki Kar TV referense, az esztergomi bazilika plébánosa lesz. Csoportok jelentkezését előre kéríj jelezni!

VIRRASZTÁS

Ima és engesztelő virrasztás lesz hazánkért, a magyarság lelke megújulásáért, Magyarországról a budapesti Szent István-bazilikában (Budapest, V. Szent István tér 1.) augusztus 14-én, hétfőn 20 órától 15-én, minden 05 óráig. 24 órakor szentmíse, a mennybe fölvet boldogságos Anya köszöntése.

ELŐADÁS-SOROZAT

A Szent Margit-templom felszentelésének 90. évfordulójára alkalmából előadás-sorozatot tartanak a Szent Margit-templomban (Budapest XIII., Szent Margit tér 1.). Időpontok: 2023. szeptember

7., október 5., november 2., december 7. A felnőtteknek szóló lelkistestek központi témája: Parancsolok szeretetből – A tízparancsolatról a 21. században. 18 órakor szentmíse két szín alatti áldozással, 19.30-tól szentségimádás orgonaimprovizációkkal. A szentmisét és a tanítást Monostori László esperes, plébániai kormányzó tartja. Bővebb információ: <https://margitos.hu>

KÉPZÉS

Önkéntesképzést indít a Váci Egyházmegye Kórházelkészítő Szolgálata a kórházi pasztoralról segítsére. Várjuk azok jelentkezését, akik beteg emberlásiakon kerestüli Krisztussal szeretnének találkozni és segíteni szeretnek őket az önkéntesképzésekkel. Az önkéntesképzés 5 alkalmas, ebből az első alkalom egy központi, egész napos képzés. Ezt követik a helyi, intézményekhez kötődő alkalmak a lelkigondozók vezetésével. A képzés ingyenes, elvégzése nem kötelező az önkéntességre egyik fél részéről sem. Jelentkezés feltételei: betöltött 18. életév; pszichés alkalmasság (nincs pszichés rendellenesség, nem áll pszichiátriai kezelés alatt); elkötelezettség a Katolikus Egyház tanítása mellett; önleterajz; rövid motivációs levél. Jelentkezni ezekkel a dokumentumokkal együtt lehet, levélben: Váci Egyházmegye Kórházelkészítő Szolgálata - 2600 Vác, Pf. 167., e-mailben: korhazelkesz@vaciegyhazmegye.hu. A jelentkezésben kérjük feltünteti, hogy a Váci Egyházmegye területén lévő mely kórházban szerezte szolgálatot teljesítene. A képzés elvégzése után oklevelet állítunk ki. Jelentkezési határidő: 2023. augusztus 31.

KOMMUNIKÁCIÓS KÉPZÉS

„Újságírás a XXI. században” címmel kommunikációs képzést indít a Faludi Ferenc Jezsuita Akadémia, a jezsuiták központjában, a Párbaszéd Házában (Budapest VIII., Horánszky utca 20.) azoknak, akik el szeretnék sajátítani a kommunikációt, az újságírás és az internetes sajtó alapjait, a szakma jelesítői szeretnének tanulni, mindezt a jezsuita igényesség és szellermiségegyében. A képzés 20 alkalom foglal magában, hetente 90 perces órákkal, ezen belül négy klubesttel, melyek során lehetőség nyílik az addig tanultak átszervezésére. Jelentkezési határidő: szeptember 8. Bővebb információ: <https://fja.hu/kepzes/>

TOVÁBBKÉPZÉS

A Veszprémi Érseki Főiskola a 2023-as akadémiai évben is gazdag tanulmányi kínállattal várja a hiteleti szakirányú továbbképzések és kurzusok iránt érdeklődőket, akik a Testteológiá; az Életi-higiénia és spiritualitás; valamint az Egyházi közösségszervezés, közösségsfejlesztés, közösségvézetés szakokra jelentkezhetnek, 2023. szeptember 4-ig. A képzésben való részvételhez alapképzésben szerzett végzettség szükséges hitelői, pedagógusképzési, bölcsészettudomány vagy orvos- és egészségtudomány képzési területen.

A Főiskolán működő Teológiai Akadémia az olyan érdeklődőknek is lehetőséget nyújt a továbbképzések kurzusain való részvétellel, akik nem felelnek meg a bemeneti követelményeknek, vagy hallgatói jogviszony létesítése nélküli ismernék meg a színvonalak képzési tartalmát. A jelentkezés részletei és az egyes szakirányú továbbképzések tartalmáról szóló információk megtalálhatók a Főiskola honlapján <https://ersekiiskola.hu/>, kérdezésre pedig választ kaphatnak a teologia@vhf.hu e-mail-címen.

KOLLÉGIUM

Felvételt hirdet a soproni Szent Pál Katolikus Szakkollégium (Collegium Paulinum) a Soproni Egyetem hallgatói számára a 2023/24. tanévre. A jelentkezési határidő augusztus 4. Azon diákok jelentkezését várják, akik nyitottak és elkötelezettek a keresztenyéért értekként, fontosnak tartják a közösségi életet, nyugodt és életidőn átthonnak a tanulmányokhoz, szeretik a változatos kulturális programokat, valamint a lelké építkezést. A Collegium Paulinum a történelmi belvárosban található, huszonhat kétágas lakóegységgel (saját fűrőszobával), szintenként külön konyhával, valamint kápolnával, könyvtárral és konditeremmel rendelkezik. A jelentkezési határideje: augusztus 4. További információ a felvételivel kapcsolatban az intézmény honlapján olvasható <https://paulinum.hu/>.

ÜNNEPSÉG-SOROZAT

975 éves a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia (Budapest, V. Március 15. tér). Az ünnepi évfordulóra augusztus 11., péntek és augusztus 16., szerda között különböző programokkal, szentmisékkal, körmenettel készülnek a szerezők. Pest ösi templomában szeretettel várják a híveket! További információi: www.bjhf.hu

Jelentkezés a BJHF kollégiumába: Hámán felsőoktatási kollégiumot tart fenn a Brenner János Hittudományi Főiskola. Ezek közül kettő Győrött, egy pedig Budapesten található. A főiskola vezetése alatt álló kollégiumokba hívő vagy hítre nyitott fiatalokat várnak, akik szívesen lennének egy szellemi-lelkű értelemben is igényes közösségi tagjai. A jelentkezési határidő: 2023. augusztus 5. Bővebb információ és jelentkezési felület a főiskola honlapján: www.bjhf.hu

HOSSZÚ TÁVRA KIADÓ Budapestben, a II. kerületi Ali utcában, kertes téglaház 1. emeletén egy 56 nm-es, másfél szobás, frissen festett és mázolt, félbútorozott, gázfürdéses, panorámás lakás egy vagy két nem dohányzó személynek. Hűtő-fűtő klíma,

internet és kábeltévé bevezetve. Jó tömegközlekedés, csendes környék. A közös költség 12 ezer Ft/hó. Kéthavi kaució szükséges, kísálat nem hozható. Bérleti díj: 220 ezer Ft/hó. Érdeklődni lehet: 06/30-975-1697

FELÜGYELET

ÉLETJÁRADÉK

KATOLIKUS szellemiségi iroda ingatlanéről életjáradéki szerződést intéz ügyvéd háttérrel és garanciával. Keressen bátran, amennyiben elmült 65 éves, és szeretne élete végeig havonta jelentős nyugdíj-kiegészítést kapni! T.: 06/70-330-0960

HARANG

ÚJ BRONZHARANG eladó. 715 kg-os, G hangú, diszített. Érdeklődni: 06/30-728-8161, info@harangontode.hu, www.harangontes.hu

INGATLAN

HOSSZÚ TÁVRA KIADÓ Budapesten, a II. kerületi Ali utcában, kertes téglaház 1. emeletén egy 56 nm-es, másfél szobás, frissen festett és mázolt, félbútorozott, gázfürdéses, panorámás lakás egy vagy két nem dohányzó személynek. Hűtő-fűtő klíma,

„Jót s jól!” – MISSZIÓ TOURS

Biztosan induló útjaink!

Medjugorjei zarándoklat

a Béke Királynőjéhez

'23. szeptember 11-14.

Lelkivezetők: **Borbela Gergely** és **Juhos Ferenc**

verbita szerzetesek

Részvételi díj: 95 900 Ft/fő/től

Magyarok zarándoklatára Máriacellibe

'23. október 6-7. (2 nap 1 éj, Hotel, félpáncsol)

Lelkivezető: **Barkó Ág**

Amikor az öröklétből töltődünk

Székely János püspök előadása Péliföldszentkereszen

„A szívelebe tölts az örökkévaló forrásból, engedd, hogy az örökkévaló megtöltsön téged!” – kezdté Székely János szombathelyi megyépüspök az előadását a STÉG Sza- lázi TóFesztivál különleges címére uralva július 28-án Péliföldszentkereszen. De hogyan lehet a szívünk túlcorduló? Hogy lehet a szívünk tele? Tanításában ezekre a kérdésekre adott választ.

Mint ahogyan Székely János szokta, most is történetekkel gazzdagította üzenetét. Elsőként egy arab emberről beszélt, aki Európában a vizesést látva azt hitte, hogy majd lekapcsolják egyszer. Nem tudta elképzelni, hogy magától ennyi víz áradhat. „Mennyire jó lenne, ha mellettünk is megállna egy ember, aki azt látja, hogy a szívünk ből minden örööm fakad. Mi-lyen jó lenne ilyen túlcorduló kútaknak lenni! A 37. zsoltárban olvassuk: Ő betölti szívünk vágát. De hogyan lehetne a szívünk tele?”

Carl Gustav Jung száz éve kijelentette, hogy a nyugati világ legfőbb baja az üresség neurózisa. A szívünkben valóban kiáltó üresség van, nem csordul túl. Amikor egy ember úgy él, hogy nem látja az élete okát, célját, azt gondolja, a halál után nem jön semmi, akkor a lelke lassanként megfagy. Az ateista hozzáállás azt sugallja, az univerzumban egyedül vagyunk, bocsületesen nézzünk tehát szembe azaz, hogy az életünknek nincs oka, a halál után nem következik semmi. A tudomány minden megmagyaráz, aki okosabb, az a vallást elhagyja, a kereszténység a múlt. De a valóság nem ez: a Föld lakosságának nyolcvan százaléka hisz Istenben ma is, a hívők száma tovább növekszik. Kelet-Ázsiában 1970-ben 11 millió kereszteny volt, most 171 millió, ami az ottani lakosság 10 százaléka. Afrikában 1910-ben 12 millió kereszteny volt, most 630 millió, jelenleg Afrika 49 százaléka kereszteny. A

föld lakosságának 16 százaléka az, aki egyáltalán nem valósos, és ez a szám folyamatosan csökken. Ezek a számok azt mutatják, a hit nem csökken az emberek szívében. Hogy lehet ez? Egyrészt sok ember megtér, és olyan egyházi közösségekbe tér be, ahol a hitet komolyan veszik. Másrészt a hívő embereknek, legyen szegény vagy gazdag, sokkal több gyereke születik, mint az ateistáknak.

Hítre tanít az értelmünk is, hiszen minden dolegnek van oka, és az okos ember tudja ezt. A csillagászok, atomfizikusok szerint az univerzumnak van időbeli kezdete, az anyagvilág a múltban nem örökké való. Ha az anyag öröktől lenne, akkor a végélen idő alatt már minden energia hőenergiává alakult volna, a világ a hőhalál állapotában lenne. De nem ezt látjuk. Az anyagvilág csillagászati szempontból fiatal. 13,7 milliárd évvvel ezelőtt keletkezett, mondják a csillagászok. Minden csillagásznak fel kellene tennie a kérdést: hogy is van ez? Magától a semmiből nem lesz valami. Oka kell, hogy legyen. Az univerzumban aztán „léttöbbletek” jöttek létre, moga az élet, ami nem levezethető az élettelenből. Az ember értelelem kiált a világ minden ség csodájának létrehozó oka után.

De a szívünk is ezután kiált. Az ember a világot végesenek tapasztalja meg. Mindig lehetnénk kicsit boldogabbak, harmonikusabbak. A szeretünk szenvedésébe és halálába és a sajtunkéba nem tudunk

beletörődni, lázadunk ellene. De miért nem elég nekünk a földi világ? Hiszen az állatnak elég. Kilögünk a világból, az ösztöneink nem irányítanak el tökéletesen, mit is kell tennünk. Megkérdezük magunktól: mit kezdjük az élettemmel. Azért érezzük végesnek a világot, mert valamit sejtünk a teljességből, a végélenből. Csak ha az öröklétből töltünk, akkor leszünk túlcordulók.

„Ha az emberben vágy van a teljességre, vágyik az öröklétre, ez csak azért lehet, mert mi emberek nem ennek a földnek a számára születünk.” Az öröklét létezik, az ember ezt minden zsigerével érzi. Tudományosan nem megfogható az sem, hogy valaki szeret, mégis létezik a szeretet, a leghatalmasabb erő. Azt sem lehet tudományosan leírni, hogy Mozart Requiemje gyönyörű, mégis, a mű szépsége létezik. Látszik tehát, hogy az élet és a világ sokkal nagyobb titok, mint amit le tudunk írni.

De hogyan lehet az öröklétből tölteni?

Mindannyian kaptunk egy arcot, egy életet, sokat kap-

tunk a szüleinktől. Nézzük azt, mit tudunk belőle kihozni: mosolyogni nekünk kell vele!

Hogyan tudunk töltődni?

Jót tesz, ha szánunk időt arra, hogy az öröklét forrásával találkozzunk. A püspök megosztotta, hogy kedvenc kirándulóhelye a Retyezát, itt minden átéri, hogy amit a Temerő alkotott, az minden öröklétes. „A gyönyörű világ szimfóniájában mintha az egyetlen hamis hang az emberé lenne, a szeméttel teli városaink, a háborúink...” Székely János biztatott, üljünk ki a természetbe, és kérdezzük meg magunktól: hol tudnánk visszahangolódni? „Az Atya szüntelenül minden átad, a szeretet öök extázisában él, a Fiú minden szüntelenül kap és visszasugároz. Az Atya olyan, mint a nap, a Fiú mint a tükör, a Szentlélek maga a fény, ami árad Atya és Fiú köztött. Ebből van a világ, ebből sarjad ki minden. Szeretetből vagyunk, arra születtünk, hogy megtanulunk szeretni, az életünket ajándékká tegyük, és a halálunk kapuján át belépjünk Isten szimfóniájába, az örökléthez.”

után sokat beszélt a templomban tanúságtevőként. A férfi húsz év után majdnem megcsalta a feleséget, másnap azonban elborzadt, mire lett volna képes.

„Szeretni valakit azt is jelenti, szeretni a távolságot, ami tőle elválaszt” – idézte a férfi gyöntatója Simone Weil gondolatát, és elmagyarázta neki, hogy minden emberi kapcsolatban van távolság, beteljesítetlenség, sebzettség. Az ember véges, a szeretetre való képességek is véges. Szeretni valakit azt jelenti, el fogadom ezt, és nem akarom a másikból kipréselni a teljes boldogításomat, mert ezzel a társamat tönkreteszem. A férfi megváltozott, nem mondott kellemetlen megjegyzéseket a feleségére, udvarolt neki, mint régen. „Úgy látszik, a férfi nemének mégiscsak jó vagyok, ahogy vagyok” – érezte egyre inkább a feleség. A házasságuk ekkor lett igazán széppé, a testi kapcsolatuk is felszabadt. A feleség váratlan halálá előtt kezén fogva séítáltak az erőben. „Nem is gondoltam volna, hogy ötvenévesen még ennyire foglak kívánni téged” – mondta a feleség a férfinek.

A szép házasság egyik titka tehát: elfogadni a végességet, nem görcsösen keseregni azon, amit a másik nem tud adni. A keveset örömmel adni, és örömmel, hálásan elfogadni a másiktól. Ez meg fog sokszorozódni Jézus kezében, Isten végétlen szeretete megjelenik ebben a szeretetben. A véges lét betöltödik.

Nincsenek tökéletes házaságok, családok, szülők, gyermekek – hangsúlyozta a püspök. – Aki maga akar boldogságát gyártani, olyan, mint egy léggömb, ami idővel kipukkadt. A hívő ember mer szembenézni az élete sebeivel, nem tartja tragédiának, ha nem minden úgy sikerült, mint ahogyan eltervezte.

Ahhoz, hogy a szíved tele legyen, el kell fogadni, hogy a világ véges, ne abból akard a teljességet befogadni. Engedd, hogy odafentről töltések meg a szívedet!

Felhívta a figyelmet arra is, hogy az is tölt, ha másokkal jót teszünk. „Tegyen már végre valami jót!” – mondta a pszichiáter egy dúsgazdag depressziós embernek. Az másnap megkeresett egy kolduzzegény családot, és rengeteget dolgozott értük. A család helyzetét helyrebillentette, és a dúsgazdag embert beke és örööm töltötte el.

Egy rabbit megkérdeztek, hogy lehet, hogy a Genezáreti-tó és a Holt-tenger ennyire különböznek, pedig mind a kettőt a Jordán táplálja. A Genezáreti-tó továbbadja a vizet, ezért kristálytiszta, a Holt-tenger csak begyűjt – felelte a rabbi. – „Ha szeretnéd, hogy a szíved kristálytiszta legyen, ragyogó, ne mocsár, ne halott, kell, hogy benned is az élet túláradjon, és mások felé a jócselekedetek gyümölcsit teremje!”

Vámossy Erzsébet
Fotó: Lambert Attila

Sebzettségünk és boldogságunk forrása

(Folytatás az 1. oldalról)

Milyen az igazi közösség? Mi az, amire annyira szomjazunk?

Organikus, élő összetartozás, összefonás. Amikor egy test tagjaiként élünk. A tagok nem cserélhetők, nem rangsorolhatók, nem versenyeznek. Ha sérül az egyik, fáj „az egész gyerek”. Az egymásban, egymásért való lét. Amikor otthon lehetünk egymás szívében, és „hordozzuk egymás terhét” (vö. Gal 6,2). Erre az elfogadottságra és fogadókészségre vágyunk. Hogy szeressenek és szerethessünk.

Ám hamar megsejtjük, hogy ez rendkívül kockázatos. Amint fölemelem a sorompónkat, láthatóvá válnak gyengeségeim, kitakarom lelkem érzékeny pontjait – és ez túlságosan sebezhetővé tesz. Ugyanakkor, ha valaki megajándékoz ezzel a közösséggel, az elköteleződéssel, felelősséggel is jár. No de ki látja be életünk következő kanyarjait? Mit von majd maga után minden? Ezért szinte ösztönösen menekülünk is előle, jól bevált pótcselékekbe, de persze úgy, hogy még magunknak sem valljuk be. Munkába, kikötvetlét tekintélybe, hatalomba, nevünk elől bigygesztett címekbe, irigységgel is járó birtoklásba, versengésbe, karriervágyba és az igazi közösség megannyi álförmájába. Amolyan szervezett „együttetekbe”: lehet ez cso-

port, team, banda, tagság, társaság, brigád és ki tudja, még mi minden.

Az igazi közösséget azonban a szeretet, és nem a közös feladat vagy érdek tartja össze. Lehetnek közös ügyeink, de nem ez a megtartó erő. A valós közösséget azért szeretjük, mert nem a teljesítményünk avat odatartozóvá, hanem azért szeretjük egymást, mert összetartozunk. Ha hibázik valaki vagy gyenge, egy vállalatnál kirúgják. A közösséggel pedig hordozza őt, segít visszatállalnia eredeti énjéhez. Ez nagy titok, és mégis mindenki számára megtapasztalható fényes valóság. Így tanúskodik erről Teréz anya: „Megismertem a paradoxont, ha fájdalomig szeretek, a fájdalom eltűnik, és csak a szeretet marad.” Vagy ahogyan Jean Vanier írja: „A szeretetnek ebben a csodálatos és ugyanakkor rettentenes ünnepében élünk.” „Minden fény a kapcsolatainkon keresztül kezd el világítani.” (M. Mason) A testvér Istent ajándékává lesz számomra. Ez a közösség. Erő, szabadság és szelíd, gyengéd hűség. Megrendítően szép és félelmetes. Ahol – talán éppen a közelség miatt – a legfájóbb sebeket okozzuk egymásnak, és ahol a leggyötrőbb szomjúságunk csillapul, és ahol a legközelebb érezzük magunkat az egység isteni fényéhez.

Ezt az ajándékot és lehetőséget hivatott felemelni egy-egy nagy közös ünnep. Még-

sem fog gyógyulást hozni, hogy elutazom a világtalálkozóra, ha annak fényét, a benneink elői Szentláromság örömteli „egymásvállalását” nem tudom felragyogtatni a közelű kapcsolataimban. Ha az ott átérzett együvé tartozás élményét nem tudom hűségesen és gyengédén művelni azokban a kisebb közösségekben, amelyekben itthon élek. „A közösség otthonává és iskolájává kell lennünk az Egyházat. (...) Ne essünk illúziókba: e lelkei haladás nélkül a közösségi alkotás különbözőként nem sokat érnek! Lélek nélküli látszattá válnának, csak műmelnék a közösséget, nem pedig a növekedés kifejezései és útját alkotják.” (Szent II. János Pál: *Novo millennio ineunte*, 43.)

Ezek pedig nem világmerítő események, hanem jelentéktelenek tűnő, apró gesztszok lesznek: nem viccelőünk negatív dolgokkal, tilos a cinizmus, kimondom a jót, másokról távollétükben sem mondok rosszat, nemcsak használom, hanem szolgálom is a közösséget. Az eseménytelen hétköznapokon is hűségesen jelen vagyok számukra, szívemben hordozom apró-cseprő ügyeiket, sőt csendesen és rendszeresen teszek is a közös ügyekért. Sokrétű kommunikáció valóul meg.

A kommunikáció információt ad, hogy a szó a *communio*, azaz közösség

szóból ered. Tehát kinyitom magam, befogadlok téged – és mivel közös a jelrendszerünk, értjük, megértjük egymást. Kölcsönös kapcsolódás, mély találkozás.

Müller Péter – akiel ugyan nem tartozunk azonos spirituális iskolába – mindenki számára igen találóan fogalmazza meg az igazi közösséget mibenlétéit: „Igazi közösség csak ott jön létre, ahol az emberek rejtélyes módon szeretik egymást. Vagyis barátok. minden érdeken, valláson, politikán, társadalomi helyzetben és világnézetben túl.” Ugyanezt hangsúlyozza Thomas Merton: „A kommunikáció legmélyebb szintje a közösségek. Ez több mint szavak, több mint beszéd, több mint fogalom. (...) egy régóta meglévő azonosságra bukkantunk rá. Már egyetek vagyunk.” Hasonlóképpen szólnak erről a világirodalom jól ismert alakjai, csakúgy, mint a kis herceg vagy éppen Micimackó: „Pont jókor jössz, mert ez a nap legjobb része. – Melyik az a rész? – Az, amikor te meg én mi leszünk.”

Kívánom, hogy akik hazatérnek a lisszaboni ifjúsági világtalálkozóról – és azok is, akik nem jutottak el oda –, otthon, az intézményekben, a kapcsolataikban nap mint nap eljár át a szeretetnek ezt a „csodálatos és ugyanakkor néha rettentenes ünnepét”. Amikor te meg én mi leszünk.

Uzsalyné Pécsi Rita

HÍREK KÉPEKBEN

• A Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola tízféle képzésére hirdet pótfelvételi eljárást. A jelentkezés határideje hat héten belül augusztus 14., a másik négyenél szeptember 15. Érdeklődni lehet a tanulmanyi.osztaly@sapientia.hu e-mail-címen, valamint a 06/1/486-4484-es telefonszámon.

Legyen örööm az iskolakezdés!

Július 30-ig gyűjtünk:

- jó állapotú iskolatáskát
- tolltartót, festékkészleteket
- színes ceruzát
- radírt, gyurmát
- füzeteket
- füzetborítókat

Adományleadás:

Győri Egyházmegyei Karitász • Apor Vilmos Ház
9027 Győr, Kandó Kálmán u. 10.
Hétfő-Péntek 9-14 óra között

• A Katolikus Karitász iskolakezdést támogató akcióját a Győri Egyházmegyei Karitász saját területén célzott tanszervezővel egészít ki. Augusztus 11-ig jó állapotú iskolatáskákat, tolltartókat, festékkészleteket, színes ceruzákat, radírokat, gyurmát, füzeteket és füzetborítókat gyűjtenek az egyházmegyei karitász győri központjában. Adományleadás: hétfőtől péntig 9 és 14 óra között a Győri Egyházmegyei Karitász központjában, az Apor Vilmos Házban (9027 Győr, Kandó Kálmán u. 10.).

Veszprémi Főegyházmegye

A megújuló várnegyed nagykövete

Az első csók emléke, a középiskolai évek és számos más élmény is a veszprémi várhoz köti Lékai-Kiss Ramónát, aki örömmel fogadta el a megújuló várnegyedet, a Veszprémi Főegyházmegye beruházásának nagyköveti feladatait. A színész-műsorvezető szerint megismételhetetlen élmény várja a Veszprémbe látogatókat.

A színész-műsorvezető nemrég újra szülővárosába látogattott, és olyan helyeket is felfedezett, ahol még soha nem járt. Erre nem csak a népszerű tévésnek van lehetősége: a Work in Progress 2023 programsorozat keretében a veszprémi várnegyedbe érkezők kiállításokon, vezetett sétaikon és különleges túrákon ismerhetik meg a barokk épületeket, valamint a nagyközönség előtt korábban zárt kerteket.

„A veszprémi vár a szívem csücske. Itt csattant el az első csók, itt voltam középiskolás, a kisfiamat is ide hoztam először babakocsival” – mondta Lékai-Kiss Ramóna színész-műsorvezető, a veszprémi várnegyed megújításának nagykövete. Az ismert tévés Veszprémben született, ott töltötte gyermekkorát, illetve férjével, Lékai Máté kézilabdázóval és kisfiukkal is több éven át éltek a megyeszékhelyen.

A színész-műsorvezető Vörös Tamással, a Veszprémi Főegyházmegye főépítészével és Illés Virág turisztikai vezetővel járta be a várnegyedet, többek között az Érseki Palota turisták által is látogatható termeit. „Veszprém igazi ékköve Magyarországnak. Most, hogy hosszabb idő után visszatértem a várhoz, még inkább így gondolom. Nagyon sokszor jártam itt kicsiként, nagyként, anyukaként, kisgyerekkel, a férjemmel, a szüleimmel, a barátaimmal, a mosoni látogatás azonban olyan élmény volt, ami tényleg újat tudott adni” – fogalmazott Lékai-Kiss Ramóna.

2025-re összesen 35 ezer négyzetméter épített és 10 ezer négyzetméter szabad terület újul meg a várban a Veszprémi Főegyházmegye állam által támogatott beruházásának köszönhetően. A projekt első üteme már befejeződött: 18 épület homlokzati, tetőszerkezeti munkái készültek el, és megnyitottak több olyan kertet is, amelyet eddig nem tekinthet meg a nagyközönség.

A várnegyed ideális úti cél azok számára, akik egy könnyű séta tennének Veszprém egyik leggyönyörűbb részén, és számos kulturális program és interaktív kiállítás is várja a látogatókat a főegyházmegye Work in Progress 2023 programsorozata részeként. „Bemutatjuk azokat a területeket, amelyek megújítása még folyamatban van, ezek egyes részei »sisakos«, vezetett túrán lehet megtekinteni. A látogatók olyan helyszíneket nézhetnek meg, ahová leg-

inkább csak a restaurátorok, festők, régészük juthatnak be” – mondta a különleges tárlatvezetésekől Illés Virág, a főegyházmegye turisztikai vezetője.

Ilyen túrán vett részt Lékai-Kiss Ramóna is. „Olyan helyekre juthattam el, ahová eddig nem lehetett – és ki tudja, hogy valaha lehet-e még. mindenkit arra biztatok, hogy jöjjön, vegyen részt a vezetett túrákon, mert ez egy megismételhetetlen élmény” – mondta a színész-műsorvezető.

A túrák mellett a Körmbeny-házban és a Biro-Gicze-házban kiállítások várják az érdeklődőket, és hamarosan a megújult Szent György-kápolna is megnyitja kapuit. Illés Virág szerint a három megnyitott kert is népszerű a látogatók körében. „Ezeken a helyeken kicsit el lehet vonulni, az építészet mellett a természethez is közelebb kerülve” – emelte ki.

A Veszprémi Főegyházmegye a turisták mellett várja a zarandokcsoportokat és a családot is – a kisgyermekesek számára baba-mama szobát alakítottak ki a várnegyedben, de a biciklisek is megközelíthetik a várat, hiszen kerékpártároló is elérhető.

A Work in Progress 2023 programsorozatról további részletek és látogatói információk a www.wip2023.hu oldalon találhatók, a Veszprémi Főegyházmegye és a várnegyed turisztikai programjait pedig a www.vetk.hu honlapon követhetik nyomon.

Forrás és fotó: Salt/Veszprémi Főegyházmegye

Melbourne-ben köszöntötték Don Bosco ereklyéjét

A Don Bosco elsődleges ereklyéjét tartalmazó szobor július 4-én érkezett meg a szaléziak Ausztráliában való megtelepedésének centenáriumá alkalmából szervezett ünnepségsorozat keretében a melbourne-i Szalézi Tartományi Központba. A július 8-9-i hétvégén az ereklyetartó szobor a Collingwoodi Szent József-templomba érkezett.

Sok zarándok, sok ismerős és ismeretlen arc sereglette körül az ereklyét tartalmazó koporsót, és imádkozott, különösen családjuk fiatal tagjaiért. Zarándokok folyamatos áradata látogatott el a hétvégén a Szent József-templomba, hogy az ifjúság védőszentjének, Bosco Szent Jánosnak a közbenjárására vigaszt és erőt kapjanak Istenől.

Az Új-Zélandon tartózkodó tartományfőnök, Will Matthews is látogatást tett az erek-

lyertartónál, Peter Carroll SDB tartományi ökönmúrus pedig július 10-én, hétfőn este üdvözítette a szentet, valamint a zarándokokat.

Az ereklyetartó különböző szalézi házakban és más plébániákon lesz látható Melbourne-ben augusztus 13-ig. Ezután Sydney-be, Adelaide-be, Hobartba és Perthbe zaránkok. A szent ereklyéje szeptemberben visszatér Melbourne-be, ahol 30-án tartanak szalézi tartományi lelkiggáborlatot és búcsúztatót szentmisét az észak-brunswicki Szent Margit Mária-templomban.

Forrás és fotó: ANS
Melbourne/Szaléziák.hu

Ünnep magyar főpásztorokkal Szardínia szigetén

Az 1070-ben megszűnt tharrosi érsekség egykori székesegyházának közelében, a San Giovanni di Sinis-templom melletti téren mutatott be szentmisét július 23-án, vasárnap Kerekes László, Tharros címzetes püspöke, a gyulafehérvári főegyházmegye segédpüspöke Szardínia szigetén.

A koncelebrált ünnepi szentmisét Kerekes László püspök 55. születésnapján, július 23-án mutatta be a Szardínia szigetén fekvő Tharros romjainál, amely püspöki címének helye.

A jeles alkalomra Kovács Gergely érsek, valamint az érseki hivatal papjai és közvetlen munkatársai is elkísértek a gyulafehérvári főegyházmegye segédpüspököt.

A szertartás elején köszöntő szavaiban Roberto Carboni, az utódegyházmegye, Oristano

érseke örömet fejezte ki a vendégek jelenlétéért. A szentmisén koncelebrált Kovács Gergely érsek, az oristanói és szomszédos egyházmegyék számos papja, a gyulafehérvári érseki hivatal jelen lévő papjai, valamint Giuseppe Sanna, a területileg illetékes Cabras település plébánosa, aki az ünnepséget szervezte.

A hírek között jelen volt az oristanói egyházmegye prefektusa, a helyi polgármester és a civil hatóságok képviselői.

Az ünnepi liturgia után Kerekes László gyulafehérvári segédpüspök, Tharros címzetes püspöke meglátogatta Tharros romjait, és jelképesen birtokba vette püspöki széket.

Forrás: Gyulafehérvári Római Katolikus Főegyházmegye Facebook-oldala
Fotó: Kerekes László püspök Facebook-oldala